

PROPOSTA DE DOCUMENT POLÍTIC DE L'ASSEMBLEA CONSTITUENT D'EUCat

ÍNDEX:

1.- INTRODUCCIÓ (pàg. 3)

2.- UN CONTEXT POLÍTIC DE CRISI MARCAT PER LA PANDEMIA DE LA COVID-19 (pàg. 5)

2.1.- Catalunya: la crisi del procés i les conseqüències socials de la política de confrontació, el final del govern Torra, i la seva gestió de la crisi sanitària (pàg. 5)

2.2.- Espanya: la crisi del bipartidisme i l'emergència de la ultradreta, el govern de coalició PSOE-UP i la sortida progressista de la crisi post-pandèmia (pàg. 7)

2.3.- Europa: pèrdua d'identitat i de projecte europeu, el conflicte del Brexit, i la incapacitat de la UE d'abordar els reptes globals (pàg. 9)

3.- LES NOSTRES PROPOSTES POLÍTIQUES PER LES CLASSES TREBALLADORES (pàg. 12)

3.1.- Una majoria d'esquerres a Catalunya, acabar amb la dinàmica de blocs, teixir una alternativa a l'independentisme i al centralisme (pàg. 12)

3.2.- Consolidar una majoria de govern progressista a espanya, avançar cap a una república plurinacional federal (pàg. 12)

3.3.- Davant l'actual UE, un nou model de construcció europea, solidari i democràtic (pàg. 14)

4.- INSTRUMENTS I ACCIONS PER AVANÇAR EN LES TRANSFORMACIONS SOCIALS (pàg. 15)

4.1.- EUCat, i la seva relació amb IU i el PEE (pàg. 15)

4.2.- L'aposta estratègica per Catalunya en Comú (pàg. 16)

4.3.- la mobilització social i l'organització popular de les classes treballadores (pàg. 17)

1 **5.- PROPOSTES POLÍTQUES DE CARÀCTER PROGRAMÀTIC (pàg. 17)**

2 **5.1.- Defensa dels drets socials i dels serveis públics (pàg. 17)**

- 3 5.1.1.- La salut: un dret, no un negoci (pàg. 17)
- 4 5.1.2.- Habitatge (pàg. 21)
- 5 5.1.3.- Per un sistema educatiu al servei de la igualtat d'oportunitats i la cohesió
- 6 social (pàg. 23)
- 7 5.1.4.- Recuperar el paper de transformació de la universitat pública (pàg. 24)
- 8 5.1.5.- La cultura com a eina de transformació (pàg. 25)
- 9 5.1.6.- Per uns serveis socials i unes polítiques d'autonomia personal públiques i
- 10 de qualitat (pàg. 26)
- 11 5.1.7.- Un sistema públic de pensions dignes per tothom (pàg. 28)
- 12 5.1.8.- Garantir rendes per una vida digna i equitativa: renda garantida de
- 13 ciutadania i ingrés mínim vital (pàg. 29)
- 14 5.1.9.- La pràctica de l'esport com a dret de ciutadania (pàg. 30)

15

16 **5.2.- Transició econòmica i ecològica, lluita contra el canvi climàtic (pàg. 30)**

- 17 5.2.1.- Un nou model econòmic i productiu amb una economia al servei de les
- 18 persones i del bé comú (pàg. 30)
- 19 5.2.2.- Un sistema financer al servei de l'economia productiva i el benestar de la
- 20 majoria social (pàg. 33)
- 21 5.2.3.- Economia social i solidària (pàg. 34)
- 22 5.2.4.- Treball digne i per tothom. un nou model de relacions laborals per una
- 23 vida en dignitat, al servei d'una societat més justa i democràtica (pàg. 34)
- 24 5.2.5.- Fiscalitat justa, verda i redistributiva amb un nou model de finançament.
- 25 redistribuir la riquesa per promoure la justícia social (pàg. 37)
- 26 5.2.6.- Un nou model de finançament (pag. 38)
- 27 5.2.7.- Medi ambient i lluita contra el canvi climàtic (pàg. 39)
- 28 5.2.8.- Mobilitat sostenible i transport públic (pàg. 40)
- 29 5.2.9.- Turisme (pàg. 40)
- 30

1   **5.3.- Polítiques per la plena igualtat (pàg. 42)**
2

3   5.3.1.- La revolució serà feminista o no serà (pag. 42)
4

5   5.3.2.- Polítiques LGTBI (pàg. 44)
6

7   5.3.3.- Joves (pàg. 45)
8

9   5.3.4.- Gent gran (pàg. 49)
10

11   5.3.5.- Drets de les persones migrades (pàg. 50)
12

13   **5.4.- Municipalisme i bon govern de les administracions públiques (pàg. 50)**
14

15   5.4.1.- Municipalisme (pàg. 50)
16

17   5.4.2.- Transparència, participació ciutadana i lluita contra la
18   corrupció (pàg. 51)
19

20
21   **1.- INTRODUCCIÓ**
22

23   La frase “el fi de la història” es va fer famosa i mediàtica a mitjans dels anys 90 del segle
24   passat a partir de les tesis de Francis Fukuyama i el seu llibre “The End of History and
25   the Last Man (1992)”. La tesis proclamava, amb la caiguda del mur de Berlin, la fi de
26   les ideologies i la victòria incontestable del capitalisme neoliberal.
27

28   La darrera dècada ha mostrat la poca volada d'aquestes il·lusions. És famosa la crida de
29   Nicolas Sarkozy, llavors President de França, a refundar el capitalisme després que
30   l'explosió financera de 2008. O l'afirmació de Neil Shearing, economista en cap de la
31   consultora internacional Capital Economics, anunciant el fi de la globalització. La
32   incertesa del present es converteix en crítica del passat. Per Joseph Stiglitz “*Durant els*
33   *últims 40 anys, les elits de països rics i pobres van prometre que les polítiques neoliberals*
34   *conduirien a un creixement accelerat i que els beneficis es filtrarien cap avall perquè tots*
35   *poguessin prosperar*”. Tanmateix, és indiscutible que això no ha estat així. A primers del
36   2020 (abans de la pandèmia), OXFAM denunciava en un dels seus informes que “*la*
37   *desigualtat econòmica està fora de control, segons les seves dades 2.153 multimilionaris*
38   *posseeixen més riquesa que 4.600 milions de persones al mon*”. Al seu darrer informe
39   publicat al 2018, el World Inequality Lab (Laboratorio sobre la Desigualdad Global),
40   mostra com aquestes desigualtats no han parat de créixer i, si no hi han canvis, creixeren
41   encara molt més. Tornat a Stiglitz, la desigualtat creixent anunciava “*la fi del*
42   *neoliberalisme i el renaixement de la Història*” fins i tot abans de la crisi actual.
43

1 Aquest darrers mesos, la pandèmia ha afectat no només la salut i l'economia de la gent,
2 sinó les percepcions i consciències de milions de persones. Creix la idea que un gran
3 canvi és necessari i al mateix temps possible. En ciència política, es parla de la "finestra
4 d'Overton", com el conjunt d'idees sobre la organització social que son acceptades i
5 acceptables en un cert moment. La pandèmia ha fet explotar aquesta finestra, en pocs
6 mesos: idees minoritàries s'han situat en ple debat polític amb enorme recolzament. Així
7 ha estat, per exemple, amb la necessitat d'una sanitat pública autènticament universal i
8 ben finançada, que pugui fer front a situacions greus, de residències dignes per a la gent
9 gran o en temes com l'Ingrés Mínim Vital (votat al Congrés Espanyol per una amplíssima
10 majoria (297 vots a favor, 52 abstencions), el seguiment i la regulació de moltes activitats
11 privades, les residències de gent gran per exemple, o el control dels preus del mercat de
12 l'habitatge. I això, segurament és sols l'inici d'un procés que anirà creixent, sempre en
13 funció de l'evolució i la gravetat sanitària.

14
15 La historia, però, funciona en base a les correlacions de forces, i sobre tot de la
16 organització i les perspectives de victòria de les classes popular. A Catalunya, la tradició
17 de lluita de la classe obrera ve de lluny, com també les organitzacions obreres i populars.
18 Per exemple, els moviments cooperativistes al Poblenou a finals del segle XIX i fins la
19 guerra civil ('Un barri fet a cops de cooperació', en paraules de Marc Dalmau), van teixir
20 un moviment obrer organitzar que va aconseguir grans avenços socials i laborals. Un dels
21 més coneguts va ser la vaga de La Canadenca al febrer del 1919, que va durar 44 dies i
22 va aconseguir una fita d'històrica, la conquesta de la jornada de 40 hores setmanals a
23 Espanya.

24
25 Amb la recuperació de la democràcia, l'espai de l'esquerra a Catalunya es va articular en
26 el primers anys sota l'hegemonia del PSUC, que va aconseguir uns magnífics resultats a
27 les primeres eleccions municipals del 1979, sent la segona força, amb més de 500.000
28 vots i més de 500 regidors i regidores. Malauradament després han vingut un seguit de
29 crisis, desavinences, frustracions i problemes que han portat a l'espai roig català a fortes
30 dificultats, especialment a partir del 5è. Congrés del PSUC (1981), i la ruptura posterior.
31 No fou fins a finals dels 80 que els vents de les mobilitzacions contra la OTAN van afavorir
32 diferents processos d'unitat, dels quals naixeran Iniciativa i EUiA a Catalunya i IU a
33 Espanya. I es va tornar a recompondre al 2015 amb l'aparició de Barcelona en Comú a
34 Catalunya i Podemos a tot l'Estat, hereus de les lluites del 15M, i amb voluntat i capacitat
35 per acabar amb el duopoli polític entre els hereus de CiU, aliats amb ERC i el PSC a
36 Catalunya, o de PP i PSOE a la resta de l'estat.

37
38 En el moment actual, cal una força organitzada de l'esquerra transformadora, de classe,
39 vinculada amb els sindicats de classe i els moviments populars, que continuï la tradició
40 marxista, i amb voluntat de construir un espai d'unitat popular més ampli. Res està escrit
41 que els darrers vents, que dèiem a l'inici, fruit de la crisi sanitària i econòmica de la
42 COVID-19, acabin assolin victòries per les classes populars.

1 Sols des de la organització podem influir decididament en aquesta lluita, aportant, amb
2 d'altres, el valor del treball i la lluita des de les bases i construint els canvis
3 imprescindibles per superar l'actual crisi, sanitària i econòmica i fer front als grans reptes
4 que amenacen la supervivència de tota la humanitat: la crisi climàtica, l'esgotament de
5 recursos, la confrontació militar entre potències, les desigualtats entre països...Per tot
6 això cal destruir el gran depredador del planeta, el sistema capitalista, i només ho farem
7 continuant el fil roig de l'esquerra.

8
9 Esquerra Unida de Catalunya neix per contribuir a la Unitat Popular, des de la humilitat,
10 però des de l'orgull de la llarga lluita, venim de lluny i volen anar més lluny encara.
11 Seguim, junts i juntes, cap a la III República.

12 13 14 **2.- UN CONTEXT POLÍTIC DE CRISI MARCAT PER LA PANDÈMIA DE LA COVID-19**

15 16 **2.1.- CATALUNYA: LA CRISI DEL PROCÉS I LES CONSEQÜÈNCIES SOCIALS DE LA POLÍTICA DE** 17 **CONFRONTACIÓ, EL FINAL DEL GOVERN TORRA, I LA SEVA GESTIÓ DE LA CRISI SANITÀRIA**

18
19 Des d'aquell 2010 on el Tribunal Constitucional va retallar o esmenar 14 articles, i 27
20 més van ser interpretats, han passat moltes coses. En 10 anys la situació a Catalunya, en
21 un context de deslegitimació de la política i de desesperança popular, com en altres
22 països del nostre entorn, el nacionalisme ha sabut instrumentalitzar aquests sentiments
23 per mantenir-se al poder i frenar el pas a l'esquerra. El que va començar com un clam
24 majoritari en defensa de l'autogovern de Catalunya contra la sentència de l'Estatut i va
25 continuar amb els "discutibles" 18.000 milions d'Euros de dèficit fiscal, amb la frase
26 famosa de "Madrid ens roba", o "l'espoli fiscal", ha anat derivant poc a poc en una
27 societat polaritzada al voltant d'un conflicte enquistat que no sembla que es pugui
28 resoldre a curt termini.

29
30 Els partits independentistes, en la seva deriva per mantenir el poder a qualsevol preu,
31 varen optar per plantejar un agre enfrontament amb l'Estat Espanyol, sense entendre ni
32 valorar el que podria passar amb les seves actuacions.. La manipulació del Reglament del
33 Parlament els 6 i 7 de setembre del 2017, amb les posteriors imputacions a la mesa, les
34 aprovacions de les anomenades "lleis de desconexió", la proclamació el 27 d'Octubre
35 de la República Catalana, vigent durant uns segons o la negativa a convocar eleccions
36 davant l'amenaça de l'aplicació de l'article 155 han estat alguns dels episodis polítics
37 més injustificables e inútils dels darrers anys. La reacció tardana, barroera i gens política
38 del govern del PP i els seus aliats al poder judicial, no han fet més que augmentar la
39 confusió i la confrontació: com es veié de forma molt més descarnada, amb les violentes
40 actuacions de la Policia Nacional l'1 d'Octubre o les injustificablement llargues
41 condemnes als líders independentistes.

1 Avui, la tàctica de la confrontació ha fracassat, Catalunya no és independent, com van
2 prometre i prometre Artur Mas al 2015, amb la presentació d'una candidatura que
3 aglutinava CDC i ERC, Junts pel Sí, i que pretenia assolir una majoria suficient al
4 Parlament que permetés proclamar la República Catalana. Des de llavors, fins avui,
5 l'independentisme mai ha superat el 50% en cap de les votacions i els problemes de
6 Catalunya segueixen sense resoldre's. Al mateix temps, una bona part de la ciutadania a
7 Catalunya s'ha conformat en dos blocs antagònics, amb molt poques possibilitats
8 d'acords, i ha calat en les relacions personals, familiar o socials, però també en el teixit
9 associatiu i les organitzacions de la societat civil. El país està dividit i cansat d'aquesta
10 situació, però cap de les enquestes sembla reflectir amb claredat que es vol passar a una
11 altre fase o proposta, la base electoral independentista, amunt o avall, segueix sent fidel
12 a la fictícia "República Catalana", malgrat el llegat de mala gestió i d'austeritat dels
13 Governos independentistes.

14
15 Al 2018, amb la proclamació de Quim Torra com a President de la Generalitat és va
16 apujar una mica més el llistó de la confrontació. Els darrers 2 anys han estat un seguit
17 de proclames, amenaces, regateigs, frívols incitacions a la violència i submissió a Carles
18 Puigdemont, fugat de la justícia. Però per sota de l'espectacle, el govern de Junts per
19 Catalunya i ERC ha anat perfilant unes polítiques neoliberals en favor d'una xarxa
20 d'interessos clientelars, amb especial èmfasi en l'aprofundiment dels desballestament de
21 la sanitat o els serveis socials. La diferència d'inversions des de l'inici del "procés" es de
22 casi un 20%, i en cap cas, això es pot justificar pel dèficit fiscal, com es pretén, perquè
23 també Catalunya es desmarca com la Comunitat autònoma on menys despesa social es
24 realitza, uns 2.100€ per habitant i any, contra una mitjana espanyola de 2.500€, malgrat
25 que fins i tot amb el finançament actual, existeix un ampli marge per destinar més
26 recursos en aquesta direcció. Les privatitzacions en Salut, Residències, l'afavoriment de
27 l'escola concertada i l'externalització dels serveis, malgrat la major despesa i la
28 precarització que suposen, han marcat l'evolució dels darrers anys, mostrant, com són,
29 unes polítiques de caràcter profundament neoliberal que han portat a Catalunya, de ser
30 una de les comunitats pioneres en molts àmbits, com la Salut, a l'actual catàstrofe.

31
32 Les polítiques dels governs processistes, i no altres factors externs, com sempre volen
33 vendre en el relat de la confrontació i de l'espoli fiscal, han estat la causa més important
34 del gran impacte que la pandèmia del Covid-19 a assolat a Catalunya. Les dades de
35 contagis, de morts, i especialment de persones grans afectades a les residències han estat
36 de les més grans de tota Espanya i Europa. La pandèmia, no sols ha posat en evidència
37 la deriva del govern cap a un model de fragilitat pública a l'estil dels EUA, sinó, que alhora
38 ha demostrat la poca capacitat de gestió de la majoria de Consellers i Conselleres del
39 govern. Amb propostes canviants i contradictòries, mantenint una confrontació absurda
40 amb les directives estatals, que després han hagut d'adoptar, com els confinaments,
41 davant l'evidència de la seva necessitat. El rebuig, els primers dies, a l'ajuda de l'Estat,
42 amb el penós episodi de l'hospital de campanya a Sabadell, l'han hagut de corregir
43 alcaldes i alcaldesses de municipis en situació greu, molts d'ells i elles dels propis partits
44 del govern.

1 Un govern ple de fracassos, de moments tristos, quan no ridículs, i de simbolismes
2 absurds que no finalitzen amb la inhabilitació de Quim Torra, sinó que segueix
3 prolongant-se mentre el Govern segueix en funcions Una pròrroga en què s'està fent més
4 que evident que les desavinences internes entre els socis, ERC i JxCat , havien condemnat
5 la legislatura al fracàs des de molt abans.

6
7 En el moment de redactar aquest documents les eleccions no es troben encara
8 convocades Les enquestes, i els analistes parlen de continuïtat amb la situació actual.
9 Amb un parlament amb la mateix correlació o algun diputat o diputada més
10 independentista, però de nou sense una majoria superior al 50%, que els partits
11 independentistes es marquen com a llistó per ningú sap què. De nou , cal tenir molt
12 present que ni les autoritats europees, ni cap altre organisme internacional avala les
13 propostes d'una proclamació unilateral d'independència. A finals del mes d'octubre
14 passat, la pròpia Comissió de Venecià (òrgan consultiu del Consell d'Europa en assumptes
15 constitucionals) en el seu document sobre bones pràctiques per a la celebració de
16 Referèndums, deixa molt clar que no es viable un referèndum sense un acord dins del
17 marc legal, però també recomana qüestions claus en aquest debat com que la participació
18 hauria de superar un cert llindar, i que el nombre de votants en un sentit afirmatiu hauria
19 de ser molt superior al 50%, d'acord als criteris que fixen canvis a les Constitucions,
20 Estatus o Lleis orgàniques.

21 22 23 **2.2.- ESPANYA: LA CRISI DEL BIPARTIDISME I L'EMERGÈNCIA DE LA ULTRADRETA, EL GOVERN** 24 **DE COALICIÓ PSOE-UP I LA SORTIDA PROGRESSISTA DE LA CRISI POST-PANDÈMIA**

25
26 El 12 de gener del 2020 l'actual president del govern, Pedro Sánchez, presentava en
27 roda de premsa el govern de coalició que governa en l'actualitat en Espanya. Fruit de
28 l'acord entre el PSOE, que va guanyar les eleccions per majoria simple (120 escons), i
29 d'Unidas Podemos, que aportava el seus 35 escons (7 dels quals, elegits dins d'ECP).
30 Aquest govern marca una fita històrica per ser el primer de coalició en la història política
31 espanyola després de la dictadura, i també perquè incorpora en el mateix dirigents de
32 l'esquerra transformadora, Izquierda Unida i Podemos. Per arribar a la majoria de la
33 investidura van fer falta molts altres recolzaments, i això ha fet que la gestió d'aquests
34 mesos hagi estat complexa, però hem de celebrar la tasca duta a terme durant la gestió
35 de la pandèmia, la recuperació progressiva de drets laborals i socials i la fita que suposen
36 els pressupostos pel 2021, no sols expansius, com cal en una recessió com l'actual, sinó,
37 amb un marcat caràcter social, amb increments de fins el 20% en partides com la de
38 Salut.

1 La irrupció de Podemos al 2014, a les eleccions europees del maig, on va obtenir 5
2 escons, va representar el tret de sortida de la formació al panorama polític espanyol, sent
3 la quarta força amb 5 escons per darrera de Izquierda Plural (IU-ICV), amb 6 escons. En
4 aquests 6 anys el panorama polític ha sofert enormes sotracs. Un any més tard, al
5 desembre del 2015 a les eleccions generals, Podemos i la resta de forces confluents,
6 inclòs En Comú Podem a Catalunya, s'enfila fins als 69 escons. Per altra banda, a l'espai
7 de la dreta, Ciudadanos també obté una grans resultats amb 40 escons.

8
9 Aquesta ampliació de l'arc parlamentari, va ser titllada per molts mitjans i analistes com
10 "la fi del bipartidisme". Espanya, des de la transició (1977) i el col·lapse de la UCD,
11 havia estat governada alternativament per PSOE i PP, amb majories absolutes o amb
12 recolzaments nacionalistes puntuals. A partir de llavors i fins avui, això ja no ha estat
13 possible, i han fet falta acords més extensos, sigui per governs, sigui per l'aprovació de
14 lleis fonamentals. Però no sols ha entrar en l'espai electoral aquests nous actors, també
15 la ultra-dreta s'ha fet un lloc. Tot i començar la seva trajectòria de forma similar a
16 Podemos, fundat al 2013, a les primeres eleccions, europees (2014), autonòmiques i
17 municipals (2015) i generals (2015) va obtenir uns resultats insuficients per entrar en
18 els parlaments i sols van aconseguir una vintena de regidors i regidores. Posteriorment, i
19 segons molts analistes, per la crisi interna del PP, esquitxat per la corrupció, la cobertura
20 mediàtica que va tenir, i la confrontació d'identitats fruit del agreujament de la situació
21 a Catalunya, els van catapultar a les següents eleccions, Parlament d'Andalusia, Generals,
22 municipals i actualment al Congrés dels Diputats, on té un grup parlamentari de 52
23 escons, sent la tercera força.

24
25 La fi del bipartidisme ens acosta a d'altres països europeus que des de fa molts més anys
26 els parlaments estan molt fraccionats i solen haver governs de coalició. La cultura de la
27 coalició està molt estesa a tota Europa, on 28 de 38 països Europeus estan governats per
28 coalicions: Alemanya, Finlàndia, Itàlia, i els Països Baixos, en són exemples. Per
29 desgràcia, la irrupció de la ultradreta té també semblances amb l'evolució d'aquests
30 partits en altres països i, si s'institucionalitza, podria acabar ampliant el perímetre del
31 votant d'ultradreta més enllà de la dreta tradicional, com ha succeït en aquells països on
32 la desafecció de segments de les classes populars amb l'esquerra han aconseguit subvertir
33 les lleialtats tradicionals. Si bé, fins ara, Vox no s'ha caracteritzat pel to populista dels
34 seus referents europeus, no hi ha dubte que pot trobar en l'antiindependentisme i la
35 xenofòbia descarnada temes amb ressò popular.

36
37 No queda clar, en tot cas, com evolucionarà el panorama de partits a Espanya.
38 L'esfondrament dels dos grans partits, PP i PSOE, com ha succeït en altres països, avui
39 per avui sembla poc creïble. Però si que sembla raonable pensar en una persistent situació
40 de fragmentació i volatilitat en els pròxims anys.

1 El govern de coalició, amb totes les llums i ombres que es podrien esperar d'un acord
2 amb la correlació de forces actual, ha representat un viratge significatiu en polítiques
3 progressistes: l'augment del SMI, la implantació del IMV, els canvis en la llei d'educació,
4 de consum, sobre el joc, de llibertat sexual, o els propers canvis en matèria laboral,
5 estaven en el nostre imaginari, i avui, són ja una realitat. Les mesures per la recuperació
6 econòmica després o durant la crisi del COVID-19 han estat a les antípodes de les
7 aplicades pel PP o el PSOE en solitari: els ERTOS, els ajuts als i les treballadors/res
8 autònoms, les limitacions als rescats empresarials, lligant-ho en molts casos a la
9 salvaguarda dels llocs de treball i en darrer terme a la modernització del sector, són unes
10 pràctiques mai utilitzades abans. Com dèiem, els pressupostos del 2021 poden marcar
11 un camí de recuperació de drets socials i laborals, i de salvaguarda de la classe
12 treballadora inimaginables fa pocs anys.

13
14 Els lobbys i poders econòmics i mediàtics no estan gens contents d'aquesta situació, i
15 això és significatiu, i per això, són constants els atacs, desqualificacions o intents de
16 processos legals per enfonsar aquest govern. La fórmula per recaptar més ingressos, via
17 imposició més progressiva o gravant el sector financer, està en el punt de mira de les
18 grans corporacions i grups econòmics. Caldrà ser molt prudents, constants, pedagògics i
19 sobre tot no defallir davant tant contratemps per que no hi ha dubta que el camí és
20 l'adequat, i sols cal una millor correlació de forces per a poder aprofundir més en
21 aquestes polítiques. Aquest ha de ser el nostre objectiu immediat.

22 23 24 **2.3.- EUROPA: PÈRDUA D'IDENTITAT I DE PROJECTE EUROPEU, EL CONFLICTE DEL BREXIT, I LA** 25 **INCAPACITAT DE LA UE D'ABORDAR ELS REPTES GLOBAIS**

26
27 La crisi dels mercats de deute públic l'any 2010 van ser el desencadenant d'una
28 recomposició de la UE, després de dos anys de crisi. Les diferents modalitats de rescats,
29 en especial el de Grècia, van treure a la llum el rostre més sinistre de la realitat de
30 l'Eurozona i d'un continent dividit en dos: els països del Nord, amb forta presència
31 exportadora i bancs beneficiaris de l'especulació a les economies del Sud i aquests darrers
32 i, empobrits per dècades de desindustrialització i desproporcionadament afectats per la
33 fi de la bombolla immobiliària. Emprant el mateix discurs que sustenta les denúncies de
34 "l'espoli fiscal" de l'independentisme, els Governos del Nord van agitar la seva opinió
35 pública contra qualsevol mesura de suport envers el sud que no anés acompanyada
36 d'estrictes polítiques d'austeritat i venda de patrimoni públic. La crua realitat d'aquestes
37 polítiques ha estat l'empobriment i la migració de milions de ciutadans i ciutadanes de
38 Grècia, Irlanda, Itàlia Portugal, o Espanya i el seu allunyament del projecte europeu.

1 Val a dir que aquest resultat no era del tot inesperat. Almenys des de Maastricht, Izquierda
2 Unida havia criticat el caràcter desigual de la construcció europea i la seva tendència a
3 situar els interessos del capital i les finances per davant dels de les classes populars.
4 Aleshores ja era evident la complicitat de les elits espanyoles amb un procés d'integració
5 que deixava la política econòmica en mans de la Comissió i el BCE, ni que fos a costa
6 d'una posició subordinada dins del capitalisme europeu. No cal dir que, en els darrers
7 anys, banquers i grans empreses espanyoles han seguit enriquint-se a mercès a les
8 reformes laborals i les retallades avalades per Europa.

9
10 El balanç dels darrers anys és, indubtablement, amarg. L'experiència de Govern de Syriza
11 mostra les dificultats per reorientar les polítiques econòmiques europees de manera
12 unilateral. Al mateix temps, un europeisme acrític acaba obrint el pas a la ultradreta, com
13 ha passat a França o Itàlia i també l'est d'Europa, on en països com Hongria la dreta
14 ultranacionalista fa dècades que explota l'ambivalència envers la integració europea de
15 les societats post-soviètiques, en ocasions recolzant des de les institucions europees a
16 l'extrema dreta. I les pròpies societats del nord no són immunes a aquesta deriva: ja que
17 el fervor mediàtic contra el sud "subsidiat" ha servit de catalitzador pel creixement del
18 nacionalisme excloent i la ultra-dreta en països com Alemanya, Dinamarca o Suècia.

19
20 Està en perill el projecte europeu? En la mesura que les crítiques nacionalistes a Europa
21 no impugnen les seves polítiques econòmiques, no seria difícil imaginar una convivència
22 entre aquestes forces i el vell establishment europeu. Ara bé: el risc de desintegració va
23 obtenir una confirmació inesperada al referèndum del Brexit del 2016. Allí, el creixent
24 nacionalisme de la dreta conservadora unit al vot de protesta de les classes populars més
25 afectades per la desindustrialització van ser suficients per mobilitzar una majoria contra
26 la UE, amb un 52%.

27
28 Un altre factor que afegeix incertesa són els canvis geopolítics més enllà de les fronteres
29 europees. En un entorn on l'hegemonia dels EUA es veu sacsejada per l'emergència de
30 Xina i altres potències regionals, Alemanya té un interès en mantenir cohesionada
31 l'economia europea, que és encara el principal mercat i base de producció de les seves
32 multinacionals i la bona salut de la qual és el seu principal atot polític en el context
33 global.

34
35 Segurament aquests han estat factors rellevants per explicar perquè, fins ara, la reacció
36 de l'establishment europeu davant la crisi del COVID ha estat menys bel·ligerant que
37 durant la crisi anterior. Fins i tot veiem una rehabilitació de les polítiques keynesianes,
38 amb la creació (gairebé tancada) d'un nou fons europeu de 750.000M per front a la
39 pandèmia i millorar l'eficiència tecnològica i ambiental del teixit productiu o bé la
40 suspensió de les regles que habitualment limiten el suport a les empreses en crisi o
41 l'endeutament dels estats. Caldrà veure si aquest nou consens dura o bé encara és massa
42 aviat per parlar d'un reequilibri de les polítiques de la UE.

1 En tot cas, sense canvis en els Tractats Europeus, qualsevol gir progressista és susceptible
2 de ser avortat per una minoria de bloqueig dels governs més reaccionaris o ser víctima de
3 la inèrcia de la justícia europea o la inacció de la Comissió. És per això que ens hem
4 d'afrontar dos reptes amb claredat. El primer, reforçar les organitzacions polítiques i les
5 lluites d'àmbit europeu, per tal de superar les divisions artificials entre les classes
6 populars del continent. El segon, com articular el nostre discurs i el nostre programa amb
7 la nostra estratègia envers les institucions europees.

8
9 Si ampliem el focus internacional més enllà d'Europa, i mirem cap a Amèrica Llatina, es
10 pot analitzar com després de la victòria electoral d'Hugo Chávez el 1999, s'iniciava a
11 Amèrica Llatina un cicle progressista on governs de tot el continent com el Brasil,
12 Equador, Bolívia i Argentina, s'unien en l'articulació d'un projecte emancipador.
13 Processos de transformació que des del començament van estar marcats per la fèrria
14 oposició de l'imperialisme nord-americà qui va finançar i va instigar diferents cops d'Estat
15 com ja va fer en la dècada dels 70 i 80.

16
17 No obstant això, aquest nou cicle va saber resistir el primer embat, com van ser el cop
18 d'estat a Veneçuela o Equador. Malgrat això, aquesta resistència no va aplacar els anhels
19 dels diferents governs dels Estats Units per seguir dominant Llatinoamèrica qui,
20 combinant nous mecanismes i velles pràctiques d'ingerència van aconseguir enderrocar
21 en els últims anys algunes de les experiències progressistes. La persecució judicial contra
22 Lula, Kirchner o Correa i els cops legislatius contra Dilma i Evo, així el bloqueig econòmic
23 i la intervenció a Veneçuela en són una mostra.

24
25 No obstant això, Amèrica Llatina va despertar. Les protestes populars durant 2019 a
26 l'Equador, Colòmbia, Xile i el Perú signifiquen un nou ressorgiment encapçalat
27 especialment per la joventut i els sectors populars, que avancen avui cap a nous projectes
28 de transformació. Aquestes protestes contra el neoliberalisme, unides a les victòries
29 electoral del progressisme a Argentina, del MAS a Bolívia i del 'chavisme' a Veneçuela,
30 deixen molt lluny dels seus objectius a aquells sectors que somiaven a posar fi als
31 projectes emancipadors a Llatinoamèrica.

32
33 Com a organització internacionalista hem d'acompanyar i aprendre d'aquestes lluites en
34 la perspectiva de la solidaritat entre pobles, articulant les experiències històriques de
35 solidaritat amb Cuba o Nicaragua amb els nous processos que avui viu el continent.

3- LES NOSTRES PROPOSTES POLÍTQUES PER LES CLASSES TREBALLADORES

3.1.- UNA MAJORIA D'ESQUERRES A CATALUNYA, ACABAR AMB LA DINÀMICA DE BLOCS, TEIXIR UNA ALTERNATIVA A L'INDEPENDENTISME I AL CENTRALISME

EUCat treballa per una nova majoria d'esquerres que pugui bastir un acord parlamentari per conformar un govern progressista a la Generalitat de Catalunya amb tres eixos principals d'acció governamental: una agenda social i de recuperació econòmica a l'alçada dels reptes que tenim després de la pandèmia de la COVID-19, accions decidides contra l'emergència climàtica i en clau de transició ecològica, i polítiques valentes per assolir la igualtat real entre homes i dones.

Un govern de la Generalitat d'esquerres que defensi els serveis públics i la seva gestió pública directa, que apliqui una fiscalitat progressiva, que fomenti la mobilitat sostenible i les energies renovables, que lluiti contra la violència de gènere, que obri més espais de participació de la ciutadania en la presa de decisions col·lectives, i que estableixi més mecanismes de transparència i retiment de comptes de la gestió pública i els seus recursos, així com de lluita contra la corrupció.

Així mateix, EUCat aposta per superar l'escenari de confrontació entre l'independentisme i l'immobilisme que ens ha portat al bloqueig institucional i la pèrdua de capacitat d'autogovern per part de Catalunya. La nostra proposta nacional té la voluntat de superar la dinàmica de blocs, aglutinant a una nova majoria en torn a tres eixos: radicalitat democràtica, justícia social, i projecte federal i republicà de l'Estat.

EUCat proposa un catalanisme popular, inclusiu, radicalment democràtic, que treballi en la construcció d'una Catalunya plena en una Espanya federal, laica, i republicana, obrint pas a un nou encaix acordat entre les diferents nacions i regions d'un Estat republicà i federal, plurinacional, pluricultural i plurilingüe, des de la fraternitat entre els pobles.

3.2.- CONSOLIDAR UNA MAJORIA DE GOVERN PROGRESSISTA A ESPANYA, AVANÇAR CAP A UNA REPÚBLICA PLURINACIONAL FEDERAL

Per primer cop des de la Segona República, Espanya té un govern de coalició progressista, on participen del seu Consell de Ministres membres a proposta del PSOE i de les forces que integren el grup parlamentari confederal d'Unides Podem, i que va ser investit gràcies al suport i les abstencions d'altres forces d'esquerres i sobiranistes de les Corts, suports que s'han vist ampliat en l'aprovació dels seus primers Pressupostos Generals de l'Estat.

1 Una nova realitat que ha coincidit amb la crisi política i institucional més greu d'aquest
2 període democràtic, i la crisi sanitària i social més profunda mai vista en l'Espanya
3 contemporània; un moment de gran tensió política i social, amb reptes globals que
4 sobrepassen inclús als estats.

5
6 Encara així, la nostra presència en el govern de l'Estat ha estat cabdal per impulsar l'escut
7 social, l'Ingrés Mínim Vital, la cobertura via ERTO de molts treballadors i treballadores
8 durant aquesta pandèmia de la COVID-19, o en l'avenç del diàleg i la distensió en el
9 conflicte polític entre Catalunya i Espanya.

10
11 En paral·lel vivim un moment de reordenació de l'espai de la dreta espanyola, amb un
12 fort creixement de l'extrema dreta que representa Vox, alineada internacionalment amb
13 el populisme 'trumpista' i les dretes neofeixistes europees, que agiten el discurs xenòfob,
14 masclista, homòfob, negacionista, anticientífic i contrari als valors il·lustrats, entre les
15 classes populars més colpejades per les diverses crisis. Vox impulsa una guerra cultural
16 per tenir l'hegemonia en el camp conservador que empeny PP i Cs cap a la dreta extrema,
17 captius a més dels seus vots per poder seguir governant la Comunitat i l'Ajuntament de
18 Madrid o la Junta d'Andalusia, entre altres. Aquesta dreta, a més, està fent una utilització
19 partidista de la cúpula del poder judicial de l'estat amb l'objectiu clar d'aconseguir a
20 través de resolucions judicials amb clar biaix polític allò que ha sigut incapaç de guanyar
21 a les urnes.

22
23 Davant aquesta amenaça als drets i les llibertats, cal consolidar la majoria progressista i
24 plurinacional que fa possible la majoria parlamentària que sosté aquest govern, ja que
25 l'alternativa és un govern conservador amb ànima hegemònica d'extrema dreta i una
26 agenda política clarament lesiva pels drets dels treballadors i treballadores, pels drets
27 socials i els serveis públics, per la igualtat de gènere i LGTBI+, per les persones migrades,
28 per la diversitat cultural, i pel desenvolupament plurinacional de l'Estat.

29
30 A més, estem davant el pitjor moment de la monarquia espanyola, amb el Rei Emèrit fugit
31 a l'estranger per no donar compte de les seves operacions econòmiques corruptes i el seu
32 patrimoni ocult, que es suma al llarg llistat d'escàndols de la Corona i els seus membres,
33 alguns ja jutjats i sentenciats.

34
35 Rebutgem la utilització de les institucions per protegir la opacitat de la monarquia, com
36 ara la negativa a la creació de comissions d'investigació registrades al Congrés dels
37 Diputats, fins i tot amb el vot en contra del PSOE. Calen llum i taquígrafs, com amb
38 qualsevol altre institució de l'Estat o persona sobre la que recaiguin indicis de l'ús
39 fraudulent de fons públics o males pràctiques associades a la corrupció.

40
41 Apostem per instaurar en Espanya un règim republicà que permeti l'elecció democràtica
42 del Cap de l'Estat, i la seva fiscalització i retiment de comptes com qualsevol altre càrrec
43 públic, més si ocupa una institució tan important i que representaria al conjunt de la
44 ciutadania.

1 La República no és només una forma d'organitzar la jerarquia de l'Estat, si no que inclou
2 una sèrie de valors i principis que tenen arrels en el pensament il·lustrat i la Revolució
3 Francesa, passant pel moviment obrer i el republicanisme popular, les lluites pels drets i
4 les llibertats, i el combat contra el feixisme.

5
6 L'aposta per una República Federal Plurinacional no només democratitzaria l'estructura
7 de l'Estat, si no que obriria l'oportunitat de blindar constitucionalment drets i serveis
8 públics amenaçats pels mercats, i permetria avançar en un nou model de relació federal
9 entre les regions i pobles de l'Estat, superant les mancances que el període de la Transició
10 va deixar pendents.

11 12 13 **3.3.- DAVANT L'ACTUAL UE, UN NOU MODEL DE CONSTRUCCIÓ EUROPEA, SOLIDARI I** 14 **DEMOCRÀTIC**

15
16 La resposta a la pandèmia de la COVID-19, la crisi humanitària al mar Mediterrani, o la
17 gestió del Brexit, per citar només tres exemples, han posat de manifest les carències de
18 l'actual configuració política de la Unió Europea per abordar amb èxit els reptes polítics
19 europeus i globals, donant resposta a les necessitats de la majoria social de la població
20 europea, així com exercir el lideratge en defensa de la pau i els drets humans en tot el
21 mon, sent espai de refugi i prosperitat per qui més ho necessiti.

22
23 La UE necessita un canvi radical, refundant i democratitzant les seves institucions, i les
24 relacions entre l'espai comunitari i els estats membres, on predomina la lògica
25 intergovernamental i les minories de bloqueig dels Estats més conservadors. Això es pot
26 produir només des d'una política d'aliances en clau europea àmplia i que treballi per
27 refundar-la, des dels drets socials i la transformació econòmica i ecològica.

28
29 La necessitat de donar recursos als Estats membres per abordar la crisi sanitària, social,
30 i econòmica de la pandèmia de la COVID-19, ha relaxat les polítiques d'austeritat i, per
31 primera vegada, ha obert la porta a ajudes directes de la UE als Estats membres no
32 condicionades a crèdits que esdevinguessin deute, però cal abandonar per complet les
33 polítiques d'austeritat i consolidació fiscal, i derogar els mecanismes d'estabilitat
34 pressupostària i rigorisme monetari que han ofegat als Estats membres durant dècades,
35 afectant greument als seus sistemes d'Estat de benestar i a la qualitat dels serveis
36 públics. El Banc Central Europeu ha de canviar el seu rol i objectius en política
37 econòmica, fiscal, i monetària, afavorint inversions i pressupostos expansius que
38 garanteixin la plena ocupació i la transició ecològica, més que supeditar la seva acció al
39 control de la inflació.

1 Així mateix, la UE ha de canviar el seu paper polític al mon, abandonant la subordinació
2 estratègica als interessos dels EUA i l'OTAN, per impulsar un nou escenari multilateral
3 de diàleg entre nacions que aposti per la pau i la cooperació, allunyant-se del bel·licisme,
4 competició, i unilateralisme que han practicat les grans superpotències, en especial, el
5 govern americà de Donald Trump.

6
7 En aquest sentit, Europa ha d'apostar clarament per la pau i la resolució democràtica dels
8 conflictes polítics internacionals, amb un paper actiu en favor de les causes palestina,
9 sahrauí, kurda, o rohingya, entre altres, amb les quals EUCat en reafirma la seva
10 solidaritat.

11
12 I en la seva àrea més pròxima d'influència, cal assegurar rutes segures per les persones
13 migrades, i mesures d'acollida i asil dignes en els països europeus per qui fuig de la
14 guerra, la persecució, o la misèria. No és acceptable que el mar mediterrani sigui un espai
15 de mort i desesperació per aquestes persones, en benefici de les màfies i els estats
16 autoritaris, ni un espai que assumeixi els camps de refugi, amb condicions sovint
17 indignes, com solució atemporal per les persones refugiades.

18 19 20 **4- INSTRUMENTS I ACCIONS PER AVANÇAR EN LES TRANSFORMACIONS SOCIALS**

21 22 **4.1.- EUCAT I LA SEVA RELACIÓ AMB IU I EL PEE**

23
24 Com vam afirmar en el nostre document fundacional, Esquerra Unida de Catalunya la
25 formen homes i dones que ens sentim part de les esquerres transformadores i
26 anticapitalistes; que ens considerem continuadores dels fils roig, verd i violeta, presents
27 en tantes lluites per l'emancipació de les classes treballadores i populars; que aspirem a
28 superar el model capitalista de producció i consum; que lluitem per un societat de dones
29 i homes lliures i iguals, inspirada en els principis del socialisme, del republicanisme, del
30 laïcisme, i de la fraternitat entre els pobles, en un model d'estat federal, plurinacional, i
31 solidari; que ens declarem antifeixistes, i reivindiquem la memòria democràtica de les
32 persones que van donar la seva vida i llibertat en la lluita contra el feixisme i contra el
33 franquisme, entre altres principis i valors que guien la nostra acció política.

34
35 EUCat té a Izquierda Unida com a referent polític a l'Estat, amb qui compartim projecte
36 federal, valors i principis, així com propostes programàtiques. Aquesta relació de
37 fraternitat que les esquerres transformadores de Catalunya i Espanya que representem IU
38 i EUCat hem anat forjant durant dècades cal mantenir-la, i cal actualitzar-la a les noves
39 realitats, on compartim estratègies i aliances amb nous referents polítics unitaris en
40 construcció i les seves relacions institucionals.

1 El Partit de l'Esquerra Europea (PEE) és l'organització europea de referència d'EUCat,
2 com també ho és d'IU, on coincidim amb altres forces europees de tradicions polítiques
3 germanes, i per això hi volem continuar participant dels seus espais de debat, decisió, i
4 articulació en xarxes i grups de treball, en aquesta nova etapa.

5
6 Volem contribuir des d'aquests espais a bastir una esquerra europea forta, alternativa, i
7 plural, que planti cara al neofeixisme i ofereixi alternatives a les polítiques conservadores
8 fracassades de les forces tradicionals del bipartidisme europeu, cada vegada més
9 escorades a la dreta, a pesar del punt d'inflexió que ha suposat la resposta comunitària a
10 la crisi sanitària de la COVID-19, i els seus efectes econòmics i socials.

11 12 13 **4.2.- L'APOSTA ESTRATÈGICA PER CATALUNYA EN COMÚ**

14
15 L'Assemblea Fundacional d'EUCat va establir Catalunya en Comú com a projecte
16 estratègic, en tant en quant, un nombre important de les nostres bases hi ha treballat des
17 de la seva fundació.

18
19 Ara toca dotar de contingut aquest compromís, que reafirmem. EUCat treballa per
20 articular millor Catalunya en Comú en els territoris, i en els àmbits i sectors, acompanyant
21 el seu desplegament organitzatiu per completar-lo definitivament, superant les dificultats
22 i conflictes de la fase inicial.

23
24 Hem de seguir incorporant persones i sensibilitats a Catalunya en Comú, i fer a les
25 persones de base inscrites més participants de les decisions estratègiques i la gestió
26 quotidiana de l'organització, i en aquest sentit, les persones d'EUCat podem fer
27 aportacions des de l'activisme en el moviment obrer, el moviment veïnal, el
28 municipalisme, i també des de la nostra experiència organitzativa com col·lectiu.

29
30 Volem posar al servei del projecte comú la nostra xarxa de relacions polítiques amb
31 d'altres esquerres a nivell estatal, europeu, i mundial, per interconnectar lluites i
32 experiències que ens facin més fortes davant el capitalisme global, entre moltes altres
33 aportacions que podem fer, col·lectivament, des de les esquerres que representem.

34
35 Podem fer un balanç crític, amb llums i ombres del que, fins el moment, hem aportat i
36 ens ha aportat Catalunya En Comú, i sobre el seu propi funcionament, encara amb
37 mancances a nivell de participació i presa de decisions en aspectes rellevants, però
38 l'encert de l'aposta per aquest espai unitari català segueix vigent, i volem anar més enllà
39 rectificanc aquelles qüestions que, al nostre parer, encara son millorables.

4.3.- LA MOBILITZACIÓ SOCIAL I L'ORGANITZACIÓ POPULAR DE LES CLASSES TREBALLADORES

L'experiència històrica ens diu que els grans canvis socials han vingut de la mà de grans mobilitzacions i de la capacitat de les majories socials per organitzar-se en la defensa i conquesta dels drets, i els temps que venen per endavant no seran una excepció, davant les incerteses provocades per les crisis sanitàries, socials i econòmiques, i l'emergència del populisme reaccionari i les noves formes de l'extrema dreta.

Aquesta organització popular i mobilització massiva també és necessària en moments en que estem en el govern de les institucions, sigui el Govern Central, o en altres administracions, ja que la mobilització ajuda a anar més enllà en les polítiques públiques, i serveix per defensar-nos de les forces socials, polítiques, i mediàtiques reaccionàries que volen derrocar els governs que amenacen els seus privilegis.

En aquest sentit, EUCat continuarà treballant en els moviments socials que són referència de la lluita per les llibertats i la igualtat com ho ha fet fins ara, al costat dels treballadors i treballadores d'empreses en lluita, de les que lluiten cada dia contra la precarització de les noves formes de treball com els riders o les Kellys, del moviment feminista, del jovent que es mobilitza davant l'emergència climàtica o per la reducció de les taxes universitàries, dels pensionistes i les marees en defensa d'un sistema públic de pensions dignes, de la lluita contra la gentrificació de les ciutats i contra els desnonaments de famílies vulnerables, del moviment veïnal, entre molts altres.

EUCat considera clau mantenir la vinculació amb les organitzacions del sindicalisme de classe, ja que el món del treball continua sent un element central de la lluita contra les desigualtats i del debat sobre un nou model productiu més just i sostenible, així com amb el teixit cooperatiu i de l'economia social que aposta per formes alternatives de creació de la riquesa.

5.- PROPOSTES POLÍTiques DE CARÀCTER PROGRAMÀTIC

5.1.- DEFENSA DELS DRETS SOCIALS I DELS SERVEIS PÚBLICS

5.1.1.- LA SALUT: UN DRET, NO UN NEGOCI

La salut és un bé social i un dret humà fonamental recollit per la legislació autonòmica, espanyola i internacional, que ha de tenir el suport de les institucions de l'estat a través de les seves polítiques econòmiques, socials i culturals.

Per evitar que la sanitat sigui una mercaderia i aconseguir que totes les persones visquem la salut com un dret humà universal cal fer els canvis legislatius, culturals i organitzatius necessaris per focalitzar els determinants socials de la nostra salut. La salut col·lectiva, de tots i totes, depèn sobre tot de condicions socials, econòmiques i polítiques.

1 El nostre sistema sanitari públic està travessant un moment crític que pot fer impossible
2 la seva recuperació. Creiem que cal dir prou i denunciar el desballestament del sistema
3 de salut, així com el servilisme als interessos de la indústria farmacèutica i de productes
4 sanitaris, i als fons d'inversió que han convertit la sanitat en el seu objectiu de negoci.

5
6 La nostra proposta de Salut i Sanitat està orientada a recuperar el model sanitari públic,
7 finançat amb impostos i sense re-pagaments, universal i equitatiu. Un sistema sanitari
8 que, a més de comptar amb un finançament suficient, estarà sotmès al control democràtic
9 i la participació social. Un programa de salut centrat en la promoció i prevenció de la
10 salut, fent alhora de l'atenció primària un dels seus pilars fonamentals.

11 **a) Consolidar una sanitat pública, integral i de qualitat per a tothom**

12
13
14 En els darrers 10 anys la despesa sanitària privada s'ha incrementat, alhora que decreixia
15 el pressupost destinat a la sanitat pública, que ha començat a recuperar-se a un ritme
16 inferior al conjunt de la despesa pública.

17
18 Hauríem de fixar un mínim d'inversió en sanitat, i arribar a la progressiva equiparació a
19 mitjanes europees. En cap dels casos inferior al 7% del PIB. Amb planificació paral·lela
20 de com s' inverteixen els diners a Salut, fomentant que tota la nova inversió vagi destinada
21 a gestió i provisió pública, a un model centrat en l'atenció primària, a ampliar la cartera
22 de serveis coberts i disminuir esperes, i a la recuperació de les condicions laborals.

23
24 Garantirem les substitucions de les jubilacions i baixes de professionals sanitaris per
25 evitar que aquestes no suposin una pèrdua en la disponibilitat del personal sanitari
26 necessari per a garantir l'activitat assistencial. Cal establir convocatòries de noves places
27 d'oferta pública d'ocupació a l'ICS, per a resoldre la precarietat i l'interinatge que
28 actualment pateixen molts treballadors i treballadores. Gestionarem les borses de treball
29 amb total transparència.

30
31 Convertir el Servei Català de la Salut (SCS) en el Servei Nacional de Salut de Catalunya
32 (SNSC), amb funcions de planificació, finançament, gestió i avaluació dels serveis de
33 salut públics, integrals i integrats de Catalunya. La sanitat pública té un valor social
34 indubtable perquè conté, cohesiona i crea sinergies en la investigació, formació,
35 docència, prevenció, atenció, rehabilitació i cures i és la única que permet treballar per
36 a millorar els determinants de la salut i la malaltia. Entenem que la sanitat privada s'ha
37 de finançar privadament, i que la col·laboració pública-privada existent ha d'anar limitant
38 el seu àmbit, fins a la seva total separació.

39
40 Sobre política dels medicaments: Volem un sistema de salut en el que es regulin i es
41 vigilin els conflictes d'interessos de polítics, persones gestores i prescriptores. La
42 indústria farmacèutica no pot ser màrqueting disfressat de formació mèdica.

1 Hem de prendre les mesures necessàries per a equiparar progressivament les condicions
2 salarials i laborals dels professionals de la sanitat catalana a les ràtios mitjanes de la Unió
3 Europea.

- 4
- 5 • Superar la Llei d'Ordenació Sanitària de Catalunya (LOSC) amb una nova llei del
6 Sistema Nacional de Salut de Catalunya (SNSC), que estableixi organització,
7 competències, ordenació territorial, governança, avaluació independent i participació.
8
- 9 • Revisar la planificació hospitalària per a prioritzar la concentració del terciarisme i
10 altes tecnologies en els territoris i fer sinergies i aliances entre comarcals i terciaris
11 del territori. Coordinació funcional.
12
- 13 • Fomentar la integració entre primària i hospitalària, i revisar possibles duplicitats
14 d'especialitats.
15
- 16 • Assegurar l'accés universal al sistema sanitari públic a totes les persones que viuen a
17 Catalunya.
18
- 19 • Reduir per sota dels tres mesos l'espera de totes les intervencions quirúrgiques i a
20 menys de tres setmanes les consultes per a un especialista i les proves no urgents.
21 Estudiar i actuar sobre les causes que generen llistes d'espera per a intervencions
22 quirúrgiques, per a consultes a un especialista i per a proves no urgents. Implantar i
23 garantir un sistema de llistes d'espera transparent, únic i amb traçabilitat per part de
24 l'usuari.
25
- 26 • Garantir la visita urgent el mateix dia i la cita prèvia en menys de 48 hores a l'atenció
27 primària.
28
- 29 • Establir una atenció coordinada a la cronicitat i la dependència entre tots els nivells
30 assistencials i amb els serveis socials.
31
- 32 • Crear una nova cartera de serveis d'odontologia infantil i d'adults que redueixi les
33 greus desigualtats socials en salut bucodental i destinar-hi recursos per fer-la
34 efectiva.
35
- 36 • Ampliar l'exempció del copagament de fàrmacs i prestacions sanitàries a totes les
37 rendes inferiors als 18.000 €.
38
- 39 • Implantar el codi ètic i la màxima transparència a totes les entitats de l'SNSC, i també
40 un sistema d'informació únic per millorar la continuïtat clínica i el control de la gestió.
41

1 **b) Enfortir de manera efectiva i real l'atenció primària i comunitària**

2
3 L'atenció primària no només ha de ser la porta d'entrada al sistema sanitari, sinó que ha
4 de fer la gestió i el seguiment del pacient en tot el recorregut del procés assistencial. Té,
5 a més, un paper rellevant en les tasques de salut comunitària, juntament amb els serveis
6 de salut pública, per a la protecció i la promoció de la salut col·lectiva. Per això ens
7 comprometem a treballar perquè l'APiC ofereixi una atenció global i longitudinal, i que
8 gestioni la coordinació amb la resta del sistema.

9
10 • Incrementar progressivament el pressupost de l'atenció primària i comunitària fins a
11 un 25% del de salut. S'hauria d'augmentar, des de l'àmbit hospitalari i especialitzat, tant
12 el pressupost global com el destinat a la redistribució de recursos, tasques i serveis.

13
14 • Garantir l'atenció longitudinal al llarg de la vida per part dels professionals de l'AP,
15 fomentant la seva estabilitat laboral i liderar des de AP la coordinació amb la resta de
16 nivells d'atenció. Crear mecanismes de continuïtat assistencial sota la responsabilitat dels
17 serveis d'atenció primària de salut.

18
19 • Avançar cap a una atenció plenament biopsicosocial i contextualitzada, que no
20 medicalitza innecessàriament ni es coordina amb el territori per abordar els determinants
21 socials de la salut.

22
23 • Disposar de recursos per poder impulsar processos de salut comunitària en coordinació
24 amb els serveis de salut pública, amb increment de plantilles per a fer front a aquestes
25 noves competències i millora de les seves condicions laborals.

26
27 • Garantir l'assistència sanitària des de l'atenció primària a tota la xarxa de residències
28 per a persones grans i dependents.

29
30 • Retornar a l'atenció primària la rehabilitació ambulatoria i domiciliària del territori.

31
32 • Temps mínim de consulta: s'establirà un temps mínim de consulta a cada categoria
33 dels serveis prestats als centres d'atenció primària, per regla general, s'estendrà
34 progressivament fins a una durada mínima de 10 minuts per consulta mèdica presencial.

35
36 • Participació comunitària en les polítiques de salut. S'han d'establir mètodes de
37 participació comunitària de la població en els seus sistemes de salut en tots els nivells.
38 Això implica tant la participació de malalts com la participació de professionals en
39 decisions dels centres sanitaris però també municipals (urbanisme, economia,
40 celebracions).

41

1 **c) Atenció a la salut mental**

2
3 Cal dotar d'un pressupost suficient els programes de Salut Mental i Addiccions,
4 implementar el desplegament del Pla Director de Salut Mental, des de la màxima
5 transversalitat i definir els Centres de Salut Mental com a veritables eixos del subsistema
6 de salut mental de manera que aquests tinguin una dependència assistencial directe del
7 Departament de Salut, integrant els actuals CSMA, CAS i CSMIJ.

8
9 Cal promoure polítiques de salut mental comunitària de caràcter intersectorial i
10 interdepartamental.

11 12 13 **5.1.2.- HABITATGE**

14
15 Durant dècades l'habitatge ha estat marginat de les polítiques públiques. De la mateixa
16 forma que altres drets fonamentals, com l'Educació o la Sanitat, tenien unes assignacions
17 pressupostaris i casi sempre una Conselleria (o Ministeri a l'Estat), l'habitatge ha estat
18 un dret de segona. El que diu la Constitució a l'article 47 : *“Tots els espanyols tenen dret*
19 *a gaudir d'un habitatge digne i adequat. Els poders públics han de promoure les*
20 *condicions necessàries i establiran les normes pertinents per fer efectiu aquest dret,*
21 *regulant la utilització del sòl d'acord amb l'interès general per impedir-ne l'especulació.*
22 *La comunitat participarà en les plusvàlues que generi l'acció urbanística dels ens*
23 *públics”*. I a l'article 26 de l'Estatut de Catalunya: *“Les persones que no disposen dels*
24 *recursos suficients tenen dret a accedir a un habitatge digne, per a la qual cosa els poders*
25 *públics han d'establir per llei un sistema de mesures que garanteixi aquest dret, amb les*
26 *condicions que determinen les lleis”*. És evident que ni tant sols s'ha intentat complir.

27
28 Les polítiques públiques durant molts anys i molts governs ha estat primar la propietat,
29 sigui via incentius fiscals (desgravacions al IRPF, per exemple), o sigui les polítiques de
30 HPO, que en el fons, no deixa de ser una transferència de diners públics a privats, en
31 especial quan amb uns anys (25 en principi), es podria eliminar la protecció i entrar al
32 mercat privat aquests habitatges.

33
34 Aquesta falta de política pública d'habitatge ha convertit Catalunya (i Espanya), en una
35 anomalia dins els països més importants de la Unió Europea. A Catalunya , el parc públic
36 es situa poc per sobre del 1,5%, i en zones tensionades (forta demanda), pot ser encara
37 inferior. Per contra en països europeus propers, com França, Alemanya, Bèlgica, Àustria,
38 entre altres, aquest percentatge es situa entre el 20% i el 30%. Com dèiem, aquesta
39 realitat no es fruit de la casualitat, si no, de polítiques concretes que han deixat en mans
40 del mercat (suposadament) l'habitatge. Polítiques del PP i del PSOE a l'Estat i de
41 Convergència a Catalunya, la modificació de la LAU pel PP al 2012, reduint la durada
42 dels contractes s'ha demostrat com un element clarament inflacionista de preus, afavorint
43 per tant, la propietat per davant dels lloguer.

1 Però també les avantatges fiscal a SOCIMIS, o la gestió de la SAREB, o les ajudes
2 públiques als pagaments dels lloguer (que solen anar directament a incrementar els
3 preus) , tenen un clar component neoliberal. A Catalunya el Pacte Nacional per a
4 l'Habitatge 2007-2016 i la Llei 18/2007 pel Dret a l'Habitatge que fixaven entre altres
5 objectius el d'assolir un 15% de parc públics han estat paper mullat per la ínfima
6 assignació pressupostaria.

7
8 Des de la crisi del 2008, el nombre de famílies afectades en aquest dret fonamental i
9 que s'han vist privades del seu habitatge, en la època dura dels desnonaments per
10 impagament de les hipoteques, o més recentment el nombre elevadíssim de desnonament
11 per no poder afrontar els preus astronòmics dels nous lloguers en moltes ciutats catalanes.
12 A Barcelona ciutat el preu mitja a finals del 2020 estava situat en 979€ mensuals , la
13 qual cosa, fa , evidentment, inaccessible per a moltes persones la major part d'habitatges
14 disponibles. Situació semblant es pot parlar del preu de compra, prop de 4.900€/m².
15 Agreujat tot això per la caiguda continuada de les rendes salarials durant molts anys de
16 la primera crisi , i que no s'han recuperat fins avui. Conseqüència de tot això, no paren
17 de créixer les llistes de les taules d'emergència o les llistes de peticionaris d'habitatge de
18 protecció, més de 125.000 famílies inscrites a tota Catalunya.

19
20 Mentre els preus dels lloguers i de compra han anat incrementant-se constantment , les
21 rendes encara estan per sota de les de fa 15 anys. Avui, sovint moltes famílies destinen
22 més del 50% de la seva renda a la despesa d'habitatge. Aquesta realitat ha generat una
23 forta contestació social, i han aparegut importants actors socials, com la PAH, el Sindicat
24 de Llogaters, o la FAVB, amb clares reivindicacions per capgirar aquesta situació.

25
26 La seva lluita, acompanya per les organitzacions d'esquerra, ha comportat alguns èxits
27 important; com la modificació de la LAU pel que fa als terminis dels contractes, les
28 salvaguardes per a famílies vulnerables en casos de desnonament, la limitació dels preus
29 dels lloguers (de moment sols a Catalunya) o les proteccions davant els talls de
30 subministrament bàsics. Queda molt, però , a fer, en especial a l'àmbit de garantir que
31 l'habitatge sigui un dret subjectiu (com a Euskadi) i que les persones i famílies que ho
32 requereixen, siguin adequadament ateses pels estaments públics.

33
34 EUCat, des de sempre hem defensar la necessitat d'aconseguir aquesta efectivitat del
35 dret de l'habitatge, l'habitatge no pot ser una mercaderia en mans del capital. En primer
36 lloc cal una forta inversió en habitatge públic assolint els percentatges de recursos
37 pressupostaris similars als dels països referents en aquesta matèria a Europa, percentatge
38 que hauria de situar-se entre l'1,5 i el 2% del PIB, en funció de la situació en cada àrea
39 geogràfica. Actualment es destina només el 0,059%. Però no es resolt el problema sols
40 amb construir habitatge públic, aquesta política és lenta i requereix molts anys. Viena,
41 una ciutat que sempre és posa com exemple, va crear la seva oficina d'habitatge al 1917,
42 pel govern socialdemòcrata d'aquells moments amb un edifici emblemàtic, el
43 "Metzleinstalerhof" al districte 5. La emergència de la situació de manca d'habitatge a
44 Catalunya requereix de polítiques sistèmiques que van des de la planificació urbanística
45 fins les expropiacions per mal us.

1 EUCat defensem que allò que el planejament situa com a residencial, que no es
2 mercantilitzi, sigui per ús turístic, o sigui per oficines, gabinets professionals o altres
3 usos; també que els habitatges buits, tinguin un procés d'identificació i si cal d'expropiació
4 en un termini raonable (1 any); que els grans operadors immobiliaris o turístics, sense
5 oblidar a l'Església (gran propietària d'habitatges), no tinguin cap mena de incentiu fiscal,
6 al contrari, els moviments especulatius de compra venda de blocs, o els preus abusius,
7 per exemple, estiguin fortament gravats per evitar la especulació.

8
9 També defensarem que els impostos relacionats amb les habitatges, tant construcció com
10 rehabilitació o reconversió energètica, siguin més baixos, l'IVA per exemple, però sempre
11 diferenciant els habitatges per us residencial, de tot allò relacionat amb el luxe o el
12 turisme. Defensem que la ordenació del territori ha d'estar al servei dels seus habitants,
13 planificant acuradament els espais necessaris per poder construir habitatge i
14 equipaments, evitant grans operacions especulatives, en especial a zones on el territori
15 disponible és escàs.

16
17 Tot això també vol dir atorgar més capacitat legislativa als municipis, coneixedors de la
18 realitat i necessitat en el seu territori. Que les polítiques de rehabilitació i en especial les
19 millores energètiques siguin una prioritat pública en uns casos per actualitzar habitatges
20 han greus dèficits habitacionals, no habitables per a gent grans o persones amb
21 disminucions. No cal dir, que evitem qualsevol alineació de bens públics que podrien
22 revertir directament a parc públic, siguin habitatges o edificis en dessús.

23 24 25 **5.1.3. - PER UN SISTEMA EDUCATIU AL SERVEI DE LA IGUALTAT D'OPORTUNITATS I LA COHESIÓ** 26 **SOCIAL**

27
28 En la última dècada, l'escola pública catalana ha rebut un doble atac que l'ha fet perdre
29 embranzida com a eina de construcció social al servei de la igualtat d'oportunitats i la
30 cohesió social. El principal atac és el rebut per la dreta reaccionària (PP, Cs i Vox) que
31 han inventat mentides sobre un suposat adoctrinament a les aules catalanes que ha sigut
32 reiteradament arxivat per part de la justícia o amb la intenció política clara de carregar-
33 se el model d'immersió lingüística que, a Catalunya, té una majoria política, social i
34 pedagògica que el defensa; i que s'ha demostrat com a l'instrument pedagògic més
35 eficient per garantir la competència lingüística en llengua castellana i en llengua catalana
36 al nostre país.

37
38 Però també ha atacat el model d'escola pública catalana el govern format per JxCAT i
39 ERC amb el seu infrafinançament i unes retallades ideològiques que s'han acarnissat
40 especialment amb l'escola pública. Tant JxCAT com ERC continuen defensant una doble
41 xarxa educativa (pública i concertada) que persegueix desviar el finançament públic que
42 hauria de ser exclusiu de les nostres escoles públiques cap a un tipus de concerts, moltes
43 vegades elitistes.

1 La LOMCE, a Espanya, i la LEC, a Catalunya, ha sigut lleis que han consolidat el model
2 neoliberal que ha penetrat en el sistema educatiu en la última dècada. Amb la LOMLOE
3 del govern de coalició es comencen a fer passos enrere a aquest procés de privatització
4 encobert del sistema educatiu però encara és del tot insuficient. Amb la nova Llei
5 Orgànica s'avança en incrementar l'oferta de places públiques, posar fre als privilegis de
6 les escoles privades i concertades, impulsar l'escola inclusiva i l'etapa 0-3, recuperar els
7 valors democràtics al currículum educatiu, detallar un Pla de Contingència que intenti
8 acabar amb la bretxa digital que és un clar reflex de la bretxa social al nostre país o
9 blindar la immersió lingüística a Catalunya. Però encara està lluny de garantir un model
10 educatiu laic, amb la religió fora dels centres educatius, de fer efectiva una rebaixa de
11 ràtios que permeti l'atenció individualitzada a l'alumnat, de recuperar l'ètica com a
12 element fonamental del pensament filosòfic, de limitar els concerts educatius que s'han
13 estès pervertit el model iniciat pel PSOE als anys 80 o recuperar el paper democràtic de
14 les direccions dels centres escolars.

15
16 De la mateixa manera que a Espanya s'ha aconseguit una majoria parlamentària que
17 derogués la LOMCE i que impulsés petits avenços a través de la LOMLOE, a Catalunya
18 ens cal una acció conjunta de les esquerres per modificar la LEC i posar-la al servei dels
19 interessos de les classes populars. Aquesta nova llei catalana ha de garantir un sistema
20 educatiu públic, laic, inclusiu, de qualitat i en català.

21 22 23 **5.1.4.- RECUPERAR EL PAPER DE TRANSFORMACIÓ DE LA UNIVERSITAT PÚBLICA**

24
25 Cal fer especial atenció al sistema universitari que, malauradament, també en mans
26 d'ERC i JxCAT s'ha convertit en el principal sistema universitari que ha expulsat els i les
27 filles de les classes populars dels Universitats públiques del conjunt de l'estat. Per
28 aconseguir-ho, cal treballar intensament tres aspectes:

- 29
30 a) **Més recursos públics.** El sistema universitari català necessita, a través d'una llei
31 pròpia, establir el finançament públic que ha de garantir la qualitat del conjunt
32 del sistema. Cal treballar la coordinació i la cooperació entre les universitats
33 públiques i acabar amb un model que, sovint, ha explotat la competència entre
34 aquestes universitats que no han servit més que per debilitar el sistema públic
35 universitari. Com a objectiu polític, cal destinar un mínim del 2% del PIB en la
36 ciència i la universitat públiques i acabar amb el finançament públic que reben
37 les universitats privades.
- 38
39 b) **Més estabilitat laboral.** Cal acabar amb la precarietat laboral que pateixen una
40 part important del personal universitari, especialment el professorat associat,
41 perquè això impacte negativament també en la qualitat de les nostres universitats
42 públiques.

1 c) **Més paper social.** L'objectiu de la universitat pública ha de ser el de la contribució
2 al progrés de la societat, de les classes populars i de la transformació real a través
3 de la docència, de la recerca i de la investigació. En aquest sentit, les universitats
4 públiques han de deixar de ser una institució al servei dels mercats i esdevenir un
5 element de referència vinculat a la sostenibilitat, la solidaritat, la igualtat de
6 gènere i la cultura de la pau des de la necessària vinculació al seu entorn amb
7 l'obligació de recuperar el seu paper social que tants beneficis col·lectius sempre
8 ens ha portat.

11 **5.1.5.- LA CULTURA COM A EINA DE TRANSFORMACIÓ**

12
13 La pandèmia de la COVID-19 ha evidenciat al conjunt de la societat la importància de la
14 cultura i, també, ha constatat que aquest sector ha sigut un dels més afectats per les
15 conseqüències de la crisi socioeconòmica motivades pel virus. Ara més que mai, cal
16 defensar el valor de la cultura i l'aposta decidida per part de les administracions de
17 desplegar polítiques públiques que defensin el dret a la cultura per a tothom.

18
19 La cultura té un potencial transformador en una societat com la nostra i, des d'EUCat,
20 mantenim el compromís d'apostar per l'articulació d'instruments polítics que impulsin
21 una hegemonia cultural al servei de la transformació. Les polítiques culturals han de servir
22 per evidenciar que hi ha una altra forma de viure en societat fonamentada en allò públic
23 i col·lectiu, impregnat per valors que ens acostin a una societat més justa, més igualitària
24 i més solidària. Només des de la intervenció des del sector públic podem garantir una
25 autèntica promoció de la creació, la difusió i la innovació en les polítiques culturals i
26 creatives.

27
28 En un moment històric en què les Tecnologies de la Informació i la Comunicació s'han
29 desplegat abastament i han mostrat la seva dualitat al servei de la societat, cal un
30 compromís ineludible que acabi amb la bretxa digital que afecta els nostres barris i pobles
31 més vulnerables que no és res més que la translació de la bretxa socioeconòmica que
32 divideix les societats capitalistes. En aquest sentit, hem de plantejar una perspectiva de
33 lluita integral per aconseguir que aquestes eines d'innovació tecnològica cultural siguin
34 vàlides per assolir la igualtat d'oportunitats i aprofundir en la cohesió social.

35
36 La cultura també afecta directament la llibertat d'expressió i de creació, en entredit amb
37 les polítiques mordasses auspiciades pels governs del Partit Popular a Espanya en els
38 últims anys. Per aquest motiu, és imprescindible apostar nítidament per la derogació de
39 les diferents lleis que limitin el camp de l'expressió en els àmbits culturals i posar la
40 cultura també al servei de la crítica.

1 EUCat defensa la cultura popular com a principal expressió de la Catalunya de tots i de
2 totes. Des d'aquest posicionament, defensem l'impuls de la gestió cívica dels
3 equipaments culturals públics i de proximitat com a espais de trobada on la cultura
4 popular es manté arrelada al territori. Tanmateix, és imprescindible posar en valor el paper
5 de les dones, sovint invisibilitzat, en la creació i la transmissió cultural. En l'àmbit de la
6 cultura i la convivència, EUCat també defensa la cultura i la llengua catalana com a
7 vehicles d'inserció i de cohesió social a Catalunya, des del reconeixement a la realitat
8 plurilingüe que ens ha convertit en un país orgullós de la seva diversitat.

9 10 11 **5.1.6.- PER UNS SERVEIS SOCIALS I UNES POLÍTIQUES D'AUTONOMIA PERSONAL PÚBLIQUES I** 12 **DE QUALITAT**

13
14 La pandèmia de la COVID-19 ha fet créixer les desigualtats socials i s'ha aguditzat la
15 precarietat laboral i de condicions de vida que pateix una part important de la classe
16 treballadora. Això fa encara més necessaris uns serveis socials inclusius, que siguin
17 capaços de donar resposta a les necessitats vitals de les persones en situació de
18 vulnerabilitat des d'una perspectiva no assistencialista sinó de garantia de drets.

19
20 En aquest marc, des EUCat apostem per la configuració d'un sistema de serveis socials
21 estructurat a nivell autonòmic, amb finançament suficient per part de l'estat, i en el qual
22 els municipis compleixen un paper essencial com a administració més propera a la
23 ciutadania. Són els serveis socials d'atenció primària els que millor poden intervenir en
24 la realitat de cada poble i de cada barri, treballant directament amb les persones que
25 pateixen pobresa o risc d'exclusió, o que per les seves condicions necessiten una atenció
26 especialitzada, i és la Generalitat qui ha d'oferir els serveis i les prestacions econòmiques
27 que els permetin tenir una vida digna.

28
29 L'única manera de garantir tot això és el reforçament de el sector públic, revertint les
30 privatitzacions i apostant decididament per la gestió directa dels serveis socials. En els
31 casos en què això no sigui possible, s'ha de prioritzar la col·laboració amb entitats socials
32 del tercer sector per sobre de les empreses mercantils amb ànim de lucre.

33
34 En el disseny de les polítiques socials cal considerar les diferents situacions generadores
35 de vulnerabilitat, discriminació o exclusió social, i posar la mirada en la infància, la
36 diversitat funcional, la dependència, la immigració, la condició sexual o el gènere. Calen
37 mesures específiques per atendre les necessitats de cada col·lectiu, sempre des d'una
38 concepció universalista dels drets socials, que s'han de garantir per llei.

39
40 Per tot això, requerim un marc normatiu que garanteixi drets subjectius de ciutadania i
41 faciliti actualitzar i modernitzar els Serveis Socials, oberts a la participació ciutadana.
42 S'ha de prioritzar la gestió pública sobre la privada, l'interès públic sobre el benefici
43 privat.

1 Requerim també un Catàleg de Prestacions consensuat amb la comunitat científica,
2 professional i els agents socials, que situï garantia pels drets subjectius, tant en els
3 Serveis Socials d'Atenció Primària com especialitzats. Aquest catàleg respondrà als tres
4 eixos bàsics: inclusió de les persones, famílies, col·lectius i comunitats en risc o en
5 situació d'exclusió social; prevenció i atenció a les persones en situació de dependència;
6 protecció a la infància.

7
8 És imprescindible que la legislació potenciï els Serveis Socials municipals per a superar
9 un paper sovint restringit i assistencialista, lluny de les funcions de promoció social i
10 protecció de les persones més vulnerables. Pretenem atendre les necessitats socials de
11 la ciutadania des de l'administració més propera i que millor coneix la realitat de cada
12 territori. Malauradament en Atenció Primària la gestió té una forta càrrega burocràtica i
13 respon a un assistencialisme que genera cronicitat, desempoderament dels ciutadans i
14 malestar entre els professionals.

15
16 Per això EUCat proposa:

- 17
- 18 • Implantar la gestió telemàtica
- 19 • Augmentar les plantilles d'Atenció Primària
- 20 • Centrar l'atenció en les potencialitats dels individus, grups i comunitats (en
21 comptes d'en les seves dèficit o mancances)
- 22 • Prioritzar estratègies preventives i de promoció social mitjançant intervencions
23 grupals i comunitàries.
- 24 • Gestionar la Diversitat: suport als col·lectius que pel seu perfil de vulnerabilitat i
25 exclusió requereixin d'itineraris d'inclusió propis.
- 26 • Coordinació del conjunt de les polítiques socials, fonamentalment les relatives a
27 educació, sanitat, habitatge i les polítiques actives d'ocupació.
- 28 • Dissenyar mapes d'implantació de les polítiques socials.
- 29 • Establir tres àmbits estables de coordinació: Sociosanitària (Dependència);
30 Socioeducativa i Judicial (Protecció a la infància); Sociolaboral i Habitatge
31 (Inclusió Social)

32
33 Específicament plantegem prioritzar les polítiques d'infància en l'agenda pública i
34 política. S'ha de visibilitzar a una infància, privada de molts dels seus drets i oculta en
35 l'estructura familiar, portant a l'infant a ser un subjecte social ple i no un mer objecte de
36 protecció, d'acord amb la Convenció dels Drets de l'Infant i de la Nena. Cal el compromís
37 dels agents polítics i socials per a la millora de la vida dels nens i les nenes, la
38 visibilització de les seves necessitats, el reconeixement i la garantia de l'exercici dels seus
39 drets, entre ells el de participació en totes les decisions i àmbits que els afecten.

40

1 També són fonamentals les polítiques d'autonomia personal i l'atenció a la dependència.
2 Hi ha notables dèficits de serveis socials a Catalunya. A això cal sumar els perjudicis
3 soferts per les famílies cuidadores, com a conseqüència de les retallades. Aquesta
4 situació no pot continuar. Les persones en situació de dependència i les seves famílies
5 no poden seguir suportant aquesta mala gestió i aquestes mancances de cobertura.
6 L'atenció a les persones en situació de dependència és una de les prioritats.

7
8 S'ha de garantir un finançament suficient per complir el nombre d'hores d'atenció
9 mensual establert inicialment per la Llei d'Atenció a la dependència en funció del grau
10 reconegut. S'ha d'incrementar el finançament del nombre de places residencials i centres
11 de dia, així com un pla de desplegament de nous centres públics a tot el territori. La
12 pandèmia de la COVID-19 ha posat de manifest cruament les carències de les residències
13 de gent gran i l'emergència de desenvolupar un model públic centrat en l'atenció a les
14 persones i en la qualitat de l'ocupació dels professionals.

15
16 EUCat es compromet també a lluitar per un canvi real pel col·lectiu de persones amb
17 discapacitats i es centrarà, com a àrees més rellevants, en: atenció primerenca,
18 autonomia personal, ocupació, educació, accessibilitat universal, sanitat, dona amb
19 discapacitat i serveis socials.

20 21 22 **5.1.7.- UN SISTEMA PÚBLIC DE PENSIONS DIGNES PER TOTHOM**

23
24 Les successives reformes del sistema públic de pensions i les consegüents retallades de
25 drets de la ciutadania en són un exemple més d'una legislació dissenyada per als sectors
26 financers i empresarials, en detriment dels drets de milions de treballadores, malgrat
27 haver invertit 90.000 milions d'euros en fons públics per ajuts als bancs i caixes
28 (l'equivalent a un any de pensions).

29 Una situació que no podrà ser superada fins que es procedeixi a la derogació dels aspectes
30 més regressius de les reformes de pensions de PP i PSOE, per garantir un sistema públic
31 de pensions dignes per tothom.

32
33 La superació d'aquesta regulació fallida, en detriment de la justícia i dignitat del sistema
34 públic de pensions requereix de:

- 35
36 • Incrementar la pensió mínima contributiva i no contributiva i actualitzar les
37 pensions en base a l'IPC. Finançament mitjançant la recuperació dels tipus
38 patronals de cotització per desocupació, l'actualització de la base mínima de
39 cotització al nou SMI, i l'enfortiment de l'estructura d'ingressos del sistema, sense
40 modificar l'import de la pensió màxima; revisió de la cotització per pluriocupació.
41 Explorar noves formes de contribució a la SS associades a processos
42 d'automatització i robotització.

- 1 • Gestionar plans de pensions públics per part de la Tresoreria de la SS, via
2 cotitzacions complementàries, suprimint els incentius fiscals als plans de
3 pensions privats.
4
- 5 • Garantir un finançament suficient del sistema públic de pensions, amb un
6 finançament mixt a càrrec de Pressupostos Generals de l'Estat, que es faci càrrec
7 de totes les despeses impròpies que fins ara ha estat sufragant i en què la SS
8 pugui rebre part dels seus ingressos del sistema tributari.
9

10 **5.1.8.- GARANTIR RENDES PER UNA VIDA DIGNA I EQUITATIVA: RENDA GARANTIDA DE** 11 **CIUTADANIA I INGRÉS MÍNIM VITAL** 12

13
14 La Renda Garantida de Ciutadania és una eina fonamental per tal d'assegurar el
15 desenvolupament d'un projecte vital propi des d'una perspectiva no mercantil.
16

17 Per tal de garantir-ho cal la plena implementació a Catalunya de la Renda Garantida de
18 Ciutadania, millorant la seva gestió i eliminant una gestió excloent de molts col·lectius
19 vulnerables, amb un increment de la seva capacitat de protecció, fent real la seva
20 incondicionalitat i la compatibilitat amb l'Ingrés Mínim Vital, com a marc de la política
21 de rendes a Catalunya, en l'horitzó d'una renda bàsica.
22

23 A aquests efectes cal fixar un mínim d'inversió social en els pressupostos de la Generalitat
24 de Catalunya, incrementant en una legislatura la inversió social fins a situar-la en la
25 mitjana de la UE, destinant aquests increments a la reformar d'aquesta prestació per a
26 estendre-la a totes les persones majors d'edat empadronades amb més de dos anys a
27 Catalunya, amb independència del seu origen; introduint complements de major quantia
28 i vinculats a les despeses d'habitatge i subministraments atenent al lloc de residència; i
29 definint-la com a prestació en atenció a les circumstàncies econòmiques individuals en
30 lloc de als ingressos de la unitat de convivència.
31

32 Així mateix és imprescindible compatibilitzar la Renda Garantida amb el sistema estatal
33 de suficiència de rendes creat a l'empara de l'Escut Social impulsat pel Govern de
34 Coalició PSOE-UP. A aquests efectes seria útil implementar un acord de gestió conjunta
35 amb el Ministeri d'Inclusió i Seguretat Social per a la gestió de l'Ingrés Mínim Vital i
36 incorporar aquesta prestació a les polítiques de rendes de Catalunya, amb un sistema de
37 finestreta única Estat – Generalitat – Administracions Locals, com a garantia d'accés a
38 algun tipus de prestació de cobertura de necessitats bàsiques, per totes aquelles persones
39 que no hi tenen rendes suficients.
40

5.1.9.- LA PRÀCTICA DE L'ESPORT COM A DRET DE LA CIUTADANIA

L'accés a la pràctica de l'esport és un dret de la ciutadania, pels guanys que suposa en termes de salut i qualitat de vida, i per que és una gran eina per la integració social i comunitària de diferents col·lectius.

Apostem per augmentar i millorar l'oferta pública esportiva, tenint en compte els objectius i les necessitats de cada col·lectiu i tram d'edat, així com el seu finançament, per assegurar que tothom que vol o necessita practicar esport hi pot accedir sense discriminació de qualsevol tipus.

També cal desenvolupar el marc normatiu per integrar millor la relació entre l'esport de base i l'esport professional, les polítiques públiques que el promoguin, com reverteixen en l'esport de base els grans beneficis d'alguns esports professionals, així com regular adientment el conjunt de col·lectius professionals que estan relacionats amb la pràctica de l'esport.

5.2.- TRANSICIÓ ECONÒMICA I ECOLÒGICA, LLUITA CONTRA EL CANVI CLIMÀTIC

5.2.1.- UN NOU MODEL ECONÒMIC I PRODUCTIU AMB UNA ECONOMIA AL SERVEI DE LES PERSONES I DEL BÉ COMÚ

La crisi econòmica de 2008, les polítiques de retallades sistemàtiques implantades durant anys a Europa, Espanya i Catalunya, i l'impacte social i econòmic de la pandèmia de la COVID-19 han multiplicat les desigualtats i han fet empitjorar les condicions de vida de la gran majoria de la població. Malgrat l'aposta per una política pressupostària expansiva del govern de l'Estat, a la que no és aliena la presència d'Unidas Podemos, a Catalunya el govern de JXCat-ERC ha seguit apostant per prioritzar els factors economicistes i, per tant, s'han accentuat les desigualtats, malgrat el fre a la mateixa resultat de l'anomenat Escudo Social. Arran dels fets d'octubre de 2018 les pressions dels grans grups de poder econòmic a l'estat, l'actuació de l'aparell repressor de l'estat, van tenir indubtables conseqüències econòmiques entre les que cal tenir molt present la disminució de la capacitat de recaptació via tributs a Catalunya, com a resultat del canvi de domicili fiscal de moltes empreses, algunes amb gran pes simbòlic a l'imaginari del país com La Caixa. Més recentment, els efectes associats a la gestió de la pandèmia, el canvi de la situació sanitària i les mesures de control epidemiològic han generat una enorme inestabilitat i incertesa, amb conseqüències econòmiques, socials i polítiques. Cal recuperar un marc d'estabilitat i seguretat per a l'economia i cal fer-ho a partir d'un nou model econòmic, orientat al bé comú, que ens permeti sortir de l'estancament actual redistribuint la riquesa, reduint les desigualtats, i garantint l'existència d'un teixit productiu propi com a garantia de salut, seguretat i capacitat d'atendre les necessitats bàsiques de la població, de forma compatible amb la biodiversitat i la cura del medi ambient.

1 Defensem, en aquest sentit, un nou model econòmic basat en les sobiranes, la
2 sostenibilitat i la solidaritat, que doni prioritats a les persones i a la col·lectivitat i no al
3 benefici individual, amb menor dependència de la producció externa i un paper més
4 divers i rellevant de Catalunya a la divisió internacional del treball, que recuperi el valor
5 de la comunitat i que abordi els greus reptes ecològics i energètics pendents. O avancem
6 cap a una economia plural, més democràtica i orientada a les cures, al sosteniment de la
7 vida de la gent i el medi ambient comú; o l'economia actual, dominada per la lògica
8 d'acumulació de capital a mans d'una minoria orientada al guany fàcil i l'economia
9 especulativa, continuarà concentrant la riquesa mundial cada vegada en menys gent,
10 mentre s'impedeix a la resta de la població accedir al més elemental.

11
12 Les receptes neoliberals han posat l'economia al servei dels bancs i de les grans
13 transnacionals, deixant de banda les necessitats de les persones i la sostenibilitat del
14 planeta. Cal acabar amb les polítiques d'austeritat i de privilegi del sistema financer,
15 orientant de manera clara la política econòmica cap al compliment de l'objectiu de la
16 plena ocupació, i transitant cap a un nou model productiu sostenible democràticament,
17 socialment, políticament, laboralment, socialment, ecològicament.

18
19 Defensem eliminar la limitació de dèficit i el privilegi de pagament del deute sobirà
20 introduïdes a l'article 135 de la Constitució espanyola, i derogar la Llei d'estabilitat
21 pressupostària. Necessitem pressupostos expansius socialment, amb utilització dels
22 ingressos i les despeses públiques per pal·liar els efectes de la crisi sobre les rendes més
23 baixes, corregint el dèficit social i millorant substancialment la distribució de la renda,
24 que siguin participatius, i que incorporin transversalment la perspectiva de gènere,
25 introduint mecanismes de generalització d'una contractació pública social i sostenible.
26 Però necessitem que no ho siguin de manera conjuntural, sinó que un cop superada
27 l'emergència sanitària, les persones continuïn sent la prioritat, amb una Europa
28 reorientada a la garantia dels drets de ciutadania a tota la Unió, un cop finalitzats els
29 fons de recuperació alliberats per a fer front a la paràlisi econòmica resultat de la COVID-
30 19.

31
32 Proponem desenvolupar un Pla Nacional de Reindustrialització, per tal de fer de la
33 indústria una part fonamental del teixit productiu del país. Una indústria que mantingui
34 la seva aportació a la creació de riquesa i ocupació, moderna, sostenible i orientada a
35 productes d'alt valor afegit. Però també una indústria com a garantia de sobirania
36 alimentària, sanitària i productiva i, per tant, de protecció de la població i les necessitats
37 elementals de la mateixa, sense dependències.

38
39 Cal fer una política activa del teixit productiu i industrial que afavoreixi la relocalització i
40 territorialització d'activitats industrials, donant suport a noves activitats i empreses,
41 dotant dels serveis i infraestructures necessaris els polígons d'activitat econòmica i
42 vetllant per l'equilibri territorial, i garantint que els ajuts públics es tradueixen en
43 compromisos de creació de treball estable, de qualitat i de permanència a llarg termini,
44 també al sector de la construcció.

1 La Construcció és un dels motors econòmics a l'estat espanyol, també a Catalunya. Cal
2 una actualització del sector de la construcció, com a palanca de transformació dels
3 nostres barris, pobles i ciutats, amb l'impuls de polítiques de rehabilitació energètica i
4 estructural, que permetin un desenvolupament més sostenible del territori sobre la base
5 del control del creixement urbanístic, superant el model actual de grans empreses multi-
6 activitat altament vinculades al sector financer, que acaparen les grans obres públiques i
7 de les que depenen un densíssim teixit productiu de petites empreses locals, tant de
8 construcció com de béns d'equip i gamma blanca, obligades a competir ferotgement per
9 tal d'accedir a les subcontractacions de les primeres.

10
11 Cal reconstruir el sector públic i democratitzar els sectors estratègics. Necessitem
12 Treballar per a fer possible una economia pública que vehiculi la planificació de les
13 inversions amb criteris de rendibilitat social i ecològica, impulsant la investigació pública
14 com a factor clau de progrés i situant la recerca i innovació al centre del model productiu.

15
16 Però l'alternativa a l'actual model econòmic passa també per un nou model de comerç i
17 consum per uns pobles i ciutats més humans i sostenibles. Això implica enfortir el comerç
18 de proximitat, també des de la perspectiva de la seva digitalització. És molt important
19 reconèixer la seva capacitat per generar teixit urbà i el seu rol central en les economies
20 locals. La dinamització de la producció local, que troba sortida en el petit comerç, i la
21 circulació de la renda són claus per contrarestar el model de les grans superfícies, les
22 cadenes franquiciades i els gegants del E-Commerce o les plataformes de falsa economia
23 cooperativa.

24
25 És essencial per a una economia més sostenible i justa canviar els models de consum
26 majoritaris. Cal defensar un ús racional dels recursos i una economia de durabilitat dels
27 productes, davant de l'obsolescència programada, que minimitzi l'impacte ambiental. La
28 promoció dels productes locals, de proximitat i produïts en condicions netes i justes, així
29 com la prestació de serveis amb un segell garantia de la qualitat laboral, haurien de figurar
30 en les prioritats de consum, com també el coneixement sobre l'impacte real a les
31 economies locals.

32
33 Quelcom que no serà possible, donat el seu impacte sobre el territori, si no transformem
34 l'activitat turística; amb polítiques públiques que acompanyin una transició cap a un nou
35 model menys massiu i més respectuós amb el territori i la seva gent, un turisme sostenible
36 que garanteixi un model de convivència entre visitants i residents, no malmeti la vida de
37 pobles i ciutats, no n'expulsi habitants, no encareixi els preus de l'habitatge i dels béns
38 de consum, no en canviï els usos productius ni malmeti el patrimoni, amb una menor
39 petjada ecològica i que no en dificulti la mobilitat.

40

1 L'activitat comercial de proximitat, de restauració i hostaleria, també l'activitat turística
2 necessiten d'un model d'activitat agrària, ramadera, forestal i pesquera més sostenible,
3 que permeti avançar cap a una sobirania alimentària, basada a l'alimentació de
4 proximitat. Per això, volem impulsar una nova cultura alimentària, un model de consum
5 alimentari basat en producte sa, de proximitat, de temporada, sostenible i responsable,
6 especialment des de les administracions públiques, i fomentar en la població la cultura
7 alimentària i l'alimentació saludable. Un nou model per una nova pagesia basada a la
8 sostenibilitat.

11 **5.2.2.- UN SISTEMA FINANCER AL SERVEI DE L'ECONOMIA PRODUCTIVA I EL BENESTAR DE LA** 12 **MAJORIA SOCIAL**

14 La desregulació neoliberal ha propiciat que el sistema financer tingui el control sobre
15 totes les iniciatives de creació de riquesa. El biaix ideològic de la seva concessió de crèdits
16 condiona l'orientació a mig i llarg termini del aparell productiu. És necessari trencar
17 aquesta lògica. La crisi financera va deixar en evidència la falsedat d'aquesta premissa.
18 Cal impulsar un nou model financer que tingui com a prioritat l'interès social enfront dels
19 beneficis privats dels accionistes. La creació d'una banca pública constitueix un
20 instrument de poder en mans de l'Estat per superar la pressió dels mercats financers
21 privats sobre l'economia nacional i impulsar polítiques socials i estratègiques, guardant
22 equilibri entre una gestió tècnica i eficaç i una vocació de servei públic que quedi prou
23 garantida.

- 25 • Per això cal implementar mecanismes de control a les entitats bancàries, als
26 sistemes de retribució de les persones directives, les comissions i interessos, a la
27 venda de productes financers i introduir penalitzacions dels productes fraudulents
28 i enganyosos com les participacions preferents, i garantia de fluïdesa del crèdit a
29 famílies i empreses. Limitació dels salaris de les persones directives d'aquelles
30 empreses o entitats financeres que rebin ajudes públiques.
- 32 • Creació d'una Banca Pública i Democràtica. Convertint en accions els avals i
33 aportacions lliurades per les administracions públiques als bancs i caixes. Creació
34 d'un sistema públic de crèdit i de les assegurances, així com dels sectors
35 estratègics de l'economia.

37 Auditoria ciutadana del deute, per conèixer l'origen i la composició del mateix, establint
38 un nou calendari i reestructuració del pagament del deute compatible amb el creixement
39 econòmic, la protecció dels drets i serveis públics, i la generació d'ocupació, i la
40 possibilitat de fer quites del deute que es consideri il·legítim, amb retirada de les
41 limitacions sobre la capacitat d'endeutament dels països.

1 **5.2.3.- ECONOMIA SOCIAL I SOLIDÀRIA**

2
3 En aquest model, és clau enfortir l'economia social i solidària com a eina apropiada per
4 a una intervenció econòmica basada en la proximitat i el desenvolupament local, la
5 producció col·laborativa i orientada al benefici col·lectiu, les necessitats de la població i
6 l'interès general enlloc del lucre exclusivament privat; en definitiva, per repensar les
7 relacions econòmiques des d'uns paràmetres diferents a la lògica mercantilista.

8
9 L'economia social i solidària està construint relacions de producció, distribució, consum
10 i finançament basades en la justícia, cooperació, la reciprocitat i l'ajuda mútua,
11 superadora de les formes de producció, distribució i consum capitalistes, que es basen
12 en la propietat privada dels mitjans de producció, l'obtenció de beneficis i la lògica de
13 l'acumulació.

14
15 Cal impulsar aquest àmbit, no solament com a proposta democratitzadora i de millores
16 laborals, sinó com a eina de transformació social clau tant en la reducció de desigualtats
17 com en la satisfacció de necessitats, especialment al sector de l'economia digital;
18 especialment tenint en consideració la seva capacitat per estendre pràctiques
19 democràtiques, pel retorn social i l'arrelament al territori que fa de les cooperatives una
20 eina imprescindible per a la gestió del bé comú.

21 22 23 **5.2.4.- TREBALL DIGNE I PER A TOTHOM. UN NOU MODEL DE RELACIONS LABORALS PER UNA** 24 **VIDA EN DIGNITAT, AL SERVEI D'UNA SOCIETAT MÉS JUSTA I DEMOCRÀTICA**

25
26 La globalització neoliberal ha utilitzat com a eina per obtenir guanys il·limitats la falta de
27 regles de joc al món del treball, i ha destruït gran part de les regulacions laborals
28 anteriorment conquistades. A l'Estat espanyol els anteriors governs del PSOE i el PP van
29 imposar reformes legals que han provocat forts desequilibris en les relacions laborals.
30 Una situació de precarietat preexistent que les exigències de la gestió de la pandèmia
31 accentuen encara més, situant sectors molt amples de la població en la necessitat de
32 posar en risc la seva salut i la seva vida per no caure en l'exclusió social, que només la
33 condició de treballadores en actiu evita la majoria de vegades. La crisi de la COVID-19
34 ha reforçat l'evidència de que, davant del fracàs d'aquest model basat en la desregulació,
35 la precarietat i els baixos costos laborals; cal apostar per crear ocupació digne, estable,
36 segura, de qualitat i amb drets.

37
38 Necessitem un pacte social que afavoreixi la conciliació personal i faciliti la
39 desmercantilització de la vida, en l'horitzó de la plena ocupació, en sectors de transició
40 energètica i ecològica i de l'estat del benestar.

41
42 Cal posar el treball al centre de l'acció política, com a factor de cohesió social i creació
43 de riquesa, potenciant els valors de la cultura del treball i de l'esforç col·lectiu com a
44 eines per a la construcció i vertebració de país.

1 Cal combatre l'opció política del repartiment insolidari de l'ocupació amb l'objectiu, en
2 primer lloc, de promoure el dret al treball. Un objectiu que no depèn només de mesures
3 legals, que no obstant són absolutament necessàries, sinó també d'un canvi radical que
4 posi les persones i les seves necessitats al centre de la política econòmica, com a resultat
5 de promoure canvis culturals i d'hàbits en la societat que posin en valor els temps per a
6 la conciliació laboral i personal, regulant els horaris socials, controlant les hores
7 extraordinàries i promovent la reducció de jornada laboral, en un marc Català resultat del
8 reconeixement de la capacitat reguladora dels agents socials.

9
10 Però per fer-ho possible cal, amb un peu a la institució, també des del govern de l'Estat
11 i mil al carrer, ser part del conflicte i participar activament junt amb els moviments i les
12 organitzacions de l'esquerra social, política i sindical, per impulsar un model alternatiu
13 de relacions laborals, superadors de la injustícia de les reformes laborals, i que avantposi
14 les necessitats de les persones a qualsevol altra consideració, fent possible:

- 15
16 • L'impuls d'un nou sistema legislatiu de relacions laborals, garantia d'un treball
17 digne.
- 18
19 • Impulsar un marc català de relacions laborals i socials, tant des d'una perspectiva
20 de negociació col·lectiva, com de potenciació del paper de vigilància i control de
21 l'administració respecte a la normativa laboral, els expedients de crisi empresarial
22 i la tutela dels drets de les treballadores.
- 23
24 • Enfortir els serveis públics d'ocupació, garantint la igualtat a l'accés, recuperant
25 el seu caràcter públic i impulsant canvis normatius superadors de la reforma de
26 les prestacions i subsidis de desocupació.
- 27
28 • Repartiment del treball: treballar menys per treballar tothom, amb una reducció
29 de jornada de 35 hores setmanals efectives i sense disminució salarial.
- 30
31 • Lluitar contra l'atur i la pobresa. Plena implementació d'una política de
32 suficiència de rendes amb una quantia suficient per a cobrir les necessitats
33 bàsiques de la persona. Gratuïtat dels serveis bàsics d'aigua, gas i electricitat;
34 creació de menjadors i bancs d'aliments de caràcter públic; i polítiques de suport
35 a les persones i les famílies en situació de risc d'exclusió econòmica i social.
- 36
37 • Garantir unes relacions laborals en igualtat i lliures de discriminació per raó
38 d'edat, gènere, origen o diversitat funcional; per un treball en igualtat
39 d'oportunitats.
- 40
41 • Una regulació concertada del teletreball, potenciant el paper de la negociació
42 col·lectiva com eina de creació de nous drets i condicions laborals, evitant el seu
43 ús per a la desregulació de relacions laborals i reducció de plantilles.
- 44

- 1 • Bastir un sistema de suport i protecció per a treballadores autònomes amb la
2 millora i desplegament de la llei de l'autònom aprovada pel Congrés dels Diputats
3 però mai completament desenvolupada.
4
- 5 • Implantar un nou sistema de relacions laborals més democràtiques: participar a
6 l'organització del treball.
7
- 8 • Seguir avançant a la recuperació de la capacitat adquisitiva dels salaris per a
9 reactivar l'economia.
10
- 11 • Millorar el sistema de formació professional per a garantir la igualtat
12 d'oportunitats.
13
- 14 • Impulsar un nou sistema de contractació laboral: ocupació estable i amb més
15 drets, i desenvolupar una nova regulació de l'acomiadament més segura i
16 garantista.
17
- 18 • Lluitar contra la precarietat i per millorar la qualitat laboral en sectors com el
19 turisme, hostaleria, restauració i la construcció.
20
- 21 • Enfortir l'exercici dels drets a la negociació col·lectiva i dret de vaga.
22
- 23 • Introduir un sistema de compra pública que potenciï les conductes socialment
24 responsables en l'ocupació.
25
- 26 • Implantar una adequada política de prevenció de riscos laborals, per una ocupació
27 segura i amb drets.
28
- 29 • Treballar per fer possible una gestió completament pública de les mútues
30 col·laboradores de la seguretat social.
31
- 32 • Garantir un sistema de pensions públiques dignes per tothom.
33
- 34 • Millorar les condicions de treball de les empleades públiques, al servei de
35 l'enfortiment dels drets de ciutadania i uns serveis públics de qualitat.
36

1 **5.2.5.- FISCALITAT JUSTA, VERDA I REDISTRIBUTIVA AMB UN NOU MODEL DE FINANÇAMENT.** 2 **REDISTRIBUIR LA RIQUESA PER PROMOURE LA JUSTÍCIA SOCIAL**

3
4 La inversió social com a garantia dels serveis públics i drets de ciutadania n'és fonamental
5 per una major igualtat d'oportunitats i com a factor de cohesió social, en la prevenció de
6 situacions d'exclusió social. Però disposar d'un estat del benestar requereix dels recursos
7 pressupostaris necessaris i per això cal redistribuir la riquesa per via tributària, definint
8 un sistema basat a la progressivitat (que pagui més qui més té, més guanya i més
9 contamina), enfortint l'estructura d'ingressos del sistema i lluitant contra el frau fiscal.

10
11 Catalunya ha de promoure una política d'ingressos justa, solidària i ambiental i per fer-
12 ho possible hem estat claus a Catalunya i Espanya per acords pressupostaris i en matèria
13 fiscal que avancen en aquest model de justícia social basat en la redistribució de la
14 riquesa a través d'un sistema impositiu just i progressiu.

15
16 Però cal posar aquests ingressos al servei de la majoria social i, per tant, garantir uns
17 mínims d'inversió social via pressupostos, tant a Catalunya com a l'Estat, amb especial
18 atenció a programes de suficiència de rendes, o la cobertura pública d'aquells programes
19 i serveis socials generadors d'ocupació.

20 21 **Redistribuir la riquesa i perseguir el frau fiscal:**

22
23 Cal reformar el sistema i l'administració fiscals per tal d'assolir la suficiència financera
24 amb una fiscalitat més justa, igualitària i progressiva, prioritzant els impostos directes,
25 lluitant de forma efectiva contra el frau i l'evasió fiscals, i modernitzant el sistema
26 tributari en el seu conjunt dins el marc europeu i estatal degudament harmonitzats. Avui
27 una de les causes principals del dèficit públic és el nivell elevat de frau fiscal que
28 practiquen, principalment les grans fortunes i els grans grups empresarials, i una
29 economia submergida que algunes fonts xifren en l'equivalent al 26% del PIB.

- 30
31 • Intensificació de la lluita contra el frau fiscal. Amb més recursos econòmics,
32 humans i legals i derogació de les amnisties fiscals.
- 33
34 • Augment dels impostos a les rendes més altes, impost de societats i rendes del
35 capital. Eliminació de les Societats d'Inversió de Capital Variable (SICAV). Impost
36 a les grans fortunes; penalitzar les rendes del capital respecte les rendes del
37 treball; i increment de la progressivitat sobre l'IRPF augmentant els trams de
38 l'impost i elevat els tipus impositius dels últims trams.
- 39
40 • Recuperació dels impostos de transmissions patrimonials i successions.
- 41
42 • Reducció de l'IVA de productes de primera necessitat, incloent dins dels tipus
43 superreduït tots els articles de primera necessitat.
- 44

- 1 • Aplicació de mecanismes de diferenciació fiscal entre PIMES, autònoms/es i grans
2 empreses.
- 3
- 4 • Posar fi a l'exempció fiscal de l'Església i el seu finançament per via impositiva i
5 pressupostària.
- 6
- 7 • Eliminació completa del tractament fiscal favorable als plans privats de pensions,
8 a les mútues de la sanitat privada i a la compra d'habitatge de propietat.
- 9
- 10 • Aprovació d'una taxa a les transaccions financeres especulatives.
- 11
- 12

13 **5.2.6.- UN NOU MODEL DE FINANÇAMENT**

14
15 Des de l'any 2014 el model de finançament de l'Estat i les Comunitats Autònomes està
16 pendent de revisió. Catalunya ha de poder obtenir els seus ingressos dels tributs pagats
17 per la seva ciutadania i n'ha de tenir capacitat de decisió i de gestió. I això ha de ser
18 compatible amb la participació amb l'anivellament dels recursos amb la resta de territoris,
19 de manera que tots ells puguin disposar d'un volum similar de recursos per gestionar les
20 seves competències demanant als seus ciutadans un mateix esforç fiscal i, per tant, uns
21 nivells de prestació equivalents als seus drets de ciutadania.

22
23 En aquest sentit, EUCat defensa un model propi de finançament per Catalunya que
24 compleixi els següents principis:

- 25
- 26 • Hisenda pròpia, amb el ple desenvolupament de l'Agència Tributària de
27 Catalunya, que compti entre els seus objectius la lluita contra el frau fiscal.
- 28
- 29
- 30 • Equitat: cal garantir l'anivellament de forma que el conjunt de territoris tinguin
31 capacitat de prestar els serveis bàsics sempre que es realitzi un esforç fiscal
32 similar i els recursos necessaris per a que els diferents territoris puguin
33 desenvolupar les seves competències.
- 34
- 35 • Justícia territorial: Introducció del principi d'ordinalitat per tal que Catalunya, una
36 vegada fetes les corresponents aportacions a l'Estat, no vegi alterada la seva
37 posició en l'ordenació de les CCAA per rendes per càpita.
- 38

- 1 • Solidaritat interterritorial: el repartiment ha de ser solidari en funció de les
2 necessitats socials de cada territori. Es prioritzarà que el fons de compensació
3 sigui utilitzat per despeses socials i d'inversió amb una clara aposta per la
4 promoció i extensió de drets socials.
5
- 6 • Renegociació del deute públic autonòmic. Impulsarem la renegociació amb l'Estat
7 del pagament del deute -tipus d'interès, períodes de carència, terminis de
8 venciment i amortització-, per reduir el cost del pagament del deute i poder
9 destinar aquest estalvi a cobrir necessitats socials immediates, així com inversions
10 per al futur desenvolupament del nou model productiu.
11

12 En el mateix sentit, EUCat defensa que cal una nova llei de finançament local per dotar
13 de recursos econòmics suficients als Ajuntaments, que donen molts serveis impropis,
14 respecte als que no té competència, per responsabilitat, voluntat de servei públic i
15 proximitat a la ciutadania, especialment en la situació d'emergència social existent,
16 malgrat no disposar dels recursos necessaris per fer-hi front.
17

18 **5.2.7.- MEDI AMBIENT I LLUITA CONTRA EL CANVI CLIMÀTIC**

19
20
21 L'emergència climàtica és un dels reptes més importants que té la humanitat del nostre
22 temps, i que requereix de polítiques valentes i decidides, que impliquen grans
23 transformacions econòmiques, socials, productives, i de consum, per ser realment
24 efectives. Si no s'actua ara de manera contundent, l'afectació per la vida de la gent i pel
25 medi natural de moltes zones del planeta serà irreversible, reduint-se dràsticament la seva
26 habitabilitat i trencant-se l'equilibri ecològic.
27

28 Apostem per una transició ecològica en tots els àmbits, començant per la generació
29 d'energia completament renovable i l'abandonament dels combustibles fòssils,
30 descarbonitzant l'economia, i apostant per la mobilitat sostenible. Això implica canvis en
31 profunditat en el teixit industrial, en els models de distribució i consum, en les
32 infraestructures de transport i de comunicació, i en avançar cap a models de residu zero.
33

34 Calen polítiques de defensa del medi natural i aturar les agressions urbanístiques al
35 territori, descartant projectes immobiliaris o comercials que no respectin els principis
36 d'actuació contra l'emergència climàtica, i una aposta decidida per protegir la
37 biodiversitat, cada cop més amenaçada.
38

39 L'aigua és un bé essencial que cada vegada serà més escàs per les conseqüències del
40 canvi climàtic, i per tant, apostem per la seva gestió pública per garantir el seu ús racional
41 i el dret al seu accés per tothom com un dret humà.
42

1 **5.2.8.- MOBILITAT SOSTENIBLE I TRANSPORT PÚBLIC**

2
3 Per reduir la contaminació atmosfèrica, una de les causes principals del canvi climàtic,
4 cal reduir dràsticament la mobilitat en transport privat contaminant, i que els poders
5 públics apostin clarament per fomentar el transport públic i la mobilitat sostenible, com
6 la bicicleta en les grans ciutats, implementant les infraestructures i guanyant espai públic
7 per al seu desenvolupament.

8 9 10 **5.2.9.- TURISME**

11
12 La crisi provocada per la pandèmia sanitària de la COVID-19 ha tingut enormes impactes
13 en la economia mundial, però un dels sectors més afectats ha estat el sector del turisme
14 i la restauració. Es calcula que el sector deixarà d'ingressar a Catalunya al 2020 un
15 15.000 milions d'euros, i no es preveu una recuperació sòlida fins al 2023.

16
17 Aquesta situació ha confirmat una realitat, que feia molt anys que des d'EUCat
18 denunciàvem, el monocultiu turístic. El pes del sector turístic es situa entre el 10% i el
19 12% del PIB català, la qual cosa representar un percentatge altíssim tenint en compte
20 que és un sector terciari (no productiu). Les dades de l'INE respecte a les pèrdues per
21 comunitat autònoma (comentat al primer paràgraf), situa Catalunya com la comunitat més
22 afectada. Aquesta situació no és fruit, però, d'un especial context atractiu pel turisme a
23 Catalunya (tot i que hi ha forces atractius), te fortes arrels en el tardofranquisme, on van
24 identificar la marca Espanya, i el "sol i platja", com un eslògan d'atracció pels ciutadans
25 dels països del nord, amb economies industrialment fortes, però amb menors atractius
26 vacacionals.

27
28 Això va servir per impulsar dos grans sectors, el immobiliari i el turístic, tots dos a costa
29 de greus infraccions urbanístiques i moltes més medio-ambientals. El empresaris del
30 "regim" i els seus hereus vam obtenir enormes beneficis en aquests sectors, sovint amb
31 processos de corrupció, que com sabem, han arribat fins els nostres dies. Però el sector
32 també es va alimentar des de tots els estaments públics, i des de la majoria de governs
33 estatals, i també a Catalunya.

34
35 Ahora, no és una dada menor que és el sector amb major precarietat laboral i amb menor
36 renda salarial mitjana. Els treballadors i treballadores del sector solen estant subjectes a
37 contracte per dies (o hores), amb sous sovint, fora de conveni. O amb sistemes de
38 subcontractacions amb desvinculacions de conveni. Una de les lluites en aquest sentit
39 més exitosa i reconeguda ha estat el moviment de les 'kellys', que va aconseguir al 2018,
40 entre d'altres, el reconeixement de les malalties cròniques i pròpies del seu treball.

1 A Catalunya, aquestes polítiques per afavorir el lobby turístic han estat de les més
2 intenses de l'estat, i avui dia, encara són ben presents. És el cas, molt actual, , de la gran
3 operació urbanística-turística; el projecte de Hard Rock, a Tarragona, no gaire lluny de
4 Port Aventura, i que a finals del 2019 va tornar a “rescatar” la Generalitat amb diner
5 públic. O el recent Decret sobre “llars compartides” que obre la porta al lloguer turístic
6 d'habitacions per a qualsevol habitatge en tota Catalunya. Però no són sols aquestes
7 exemples, la política de Convergència al seu moment, i dels govern ERC+JxCat
8 actualment han estat plegat d'operacions on prima la vesant turística que el respecte al
9 territori i al medi ambient, a més d'insistir en projectes de llarg termini que abonen
10 aquesta situació, com l'ampliació de l'aeroport del Prat, o els terminals de creuer del Port
11 o l'ampliació de diferents autopistes, en especial la C-32, que podria tenir un gran
12 impacte medi-ambiental en zones de bosc mediterrani. També s'han destinant important
13 recursos públics a tot el que te a veure amb la promoció, sigui via, la utilització dels
14 ingressos de la taxa turística o directament pressupostàriament. La Generalitat ha fet
15 enormes inversions per promocionar el turisme a Catalunya en zones “riques” com EEUU,
16 Japó, Canada, amb les conseqüències conegudes dels vols internacionals.

17
18 Des d'EUCat defensem des de fa molts anys una política pública turística restrictiva, cal
19 canviar el model turístics, i ara , caldrà fer-ho sí o sí. Les polítiques públiques han de
20 servir per orientar la economia vers un nou model amb més pes dels sectors primaris i
21 secundari (economia verda-social), on el turisme, sent present, ni requereixi tant diners
22 públics, ni monopolitzi l'economia ni malmeti el territori. I això passa necessàriament per
23 una reorientació del sector, on caldrà reconsiderar moltes de les activitats turístiques
24 actuals, fent especial èmfasi en la reubicació dels treballadors i treballadores del sector
25 en altres àmbits productius (reciclatge).

26
27 Molts dels objectius “ODS” de la ONU (com exemple) estan directament contrapassants
28 a l'habitual exercici el turisme, des de l'ús irracional dels recursos naturals; energia, aigua,
29 espai, fins a les conseqüències derivades de la gran mobilitat que el turista exigeix;
30 creuers, vols de llarga distància, mobilitat no sostenible al territoris (per exemple, el Bus
31 Turístic a Barcelona).

32
33 Cal fugir del concepte de turisme de “qualitat” per avançar cap un turisme responsable
34 amb el territori i els seus habitants. Sovint es vol emascarar en “qualitat”, el que sol ser
35 la recerca de turisme amb més poder econòmic, seguint aplicant pràctiques no
36 sostenibles en aquests nous “clients”. Nosaltres apostem pel que recentment s'ha batejat
37 com a “Turisme regeneratiu”, que no sols busca deixar “el menor impacte ambiental
38 possible”, sinó també “una millora en la qualitat de vida de les persones dels llocs que
39 es visiten”, que afavoreixi el teixit social dels pobles i ciutats.

40

1 És en aquest sentit, doncs, que les nostres propostes van en el sentit d'establir rigorós
2 controls vers l'ús turístics dels territoris, amb propostes de massa crítica (com ha fet el
3 govern Balear), amb obligatorietat d'assoliment de criteris mediambientals per a tots els
4 operadors turístics, i alhora de mesures que facin del turisme un impacte positiu al
5 territori, via taxes o impostos específics a determinades activitats. Impulsarem mesures
6 que evitin les massificacions tant de destins urbans com naturals, sigui via impositiva o
7 via directament reguladora (aforaments).

8
9 En especial serem bel·ligerants en l'ús mercantil de l'habitatge en zones tensionades on
10 aquest ús afecti directament els preus dels habitatges i tinguin efectes gentrificadors en
11 el territori. Per altra banda, actuarem decididament per capgirar les condicions laborals
12 dels treballadors i treballadores del sector, exigint el compliment dels convenis sectorials
13 en tots els casos, subcontractacions incloses, i legislant per limitar les externalitzacions
14 no funcionals, exigint una major dedicació de formació al personal del sector.

15 16 17 **5.3.- POLÍTIQUES PER LA PLENA IGUALTAT**

18 19 **5.3.1.- LA REVOLUCIÓ SERÀ FEMINISTA O NO SERÀ**

20
21 L'explosió del feminisme d'aquests darrers anys s'ha donat des d'un context de profunda
22 crisi, la del 2008, que va anar acompanyada de la idea que era passatgera i que no havia
23 vingut per quedar-se. El feminisme va resistir aquest relat i va ser capaç de contribuir
24 amb altres mirades possibles, evidenciant altres debats que desconstrueixen les idees de
25 progrés, de desenvolupament i de tornada a la normalitat. Tant l'anàlisi a escala global
26 com a la vida quotidiana, i la radicalitat de les propostes, van fer que el feminisme
27 esdevingués una potència mobilitzadora i subversiva, convertint-se en una crida arreu del
28 planeta. I aquesta crida a Catalunya també ha estat alta i clara.

29
30 Aquesta crisi de també ha donat lloc a postures que neguen la desigualtat i la violència
31 contra les dones, ha posat en qüestió el concepte de veritat i ha penetrat el
32 conservadorisme i les idees de l'extrema dreta en totes les capes de la societat. Aquestes
33 respostes caminen de la mà d'una guerra cultural cap a l'autoritarisme, reafirmen els rols
34 de gènere tradicionals i la família nuclear, amb el consegüent impacte i l'intent de
35 retrocés sobre els nostres drets i la naturalització de les desigualtats (drets sexuals i
36 reproductius, violències masclistes i sexuals, distribució de les cures, etc.).

37

1 Ara amb la nova crisi global que obre la pandèmia tenim nous reptes damunt de la taula.
2 De nou s'ha posat en qüestió la idea de progrés neoliberal, portant-nos a una crisi que
3 ens roba la idea de futur. Aquesta incertesa pren importància al costat del debat sobre la
4 igualtat: polítiques sense recursos en un sistema capitalista i patriarcal que genera
5 desigualtat per una banda i per l'altra una visió utòpica del feminisme que cal redefinir.
6 En aquest moment en el qual certes vides no importen, veiem amb més claredat que
7 moltes d'elles no estan contemplades en aquesta 'igualtat' ni tenen accés a la protecció
8 i als drets (treballadores domèstiques, dones víctimes d'explotació sexual...). Una igualtat
9 que es construeix posant la vida en el centre de les polítiques, ha de ser l'eix que
10 respongui a la naturalització de la desigualtat i de la violència sobre els nostres cossos i
11 les nostres vides, construint un futur anticapitalista i antipatriarcal.

12
13 En aquest gran moment d'incertesa i de crisi de futur, el sistema té una estratègia cap a
14 l'exclusió, l'explotació de les més vulnerables i la normalització de la precarietat
15 econòmica i vital. La reconfiguració de noves formes d'ocupació com el teletreball, ens
16 tanca de nou a les nostres cases, amb pitjors condicions de treball i augmentant la càrrega
17 sobre nosaltres per a reorganitzar les llars, més aïllades i amb uns serveis públics i socials
18 ferits de mort. Aquesta precarietat vital de les dones no sols es manifesta en condicions
19 laborals sinó en la falta de drets. La Llei d'estrangeria, la situació de les empleades de
20 llar i cures o la xacra del tràfic i la prostitució són punts cecs de la democràcia
21 representativa que ens fa ciutadanes de segona i ens col·loca sense recursos en el centre
22 de l'explotació i la desigualtat.

23
24 Les estratègies que podrem desenvolupar des del feminisme en aquest nou context de
25 pandèmia dependran de com analitzem la situació actual i ens situem davant d'ella per
26 a respondre. És el moment de posar damunt de la taula aquesta alternativa totalitzadora
27 del feminisme que empenyi –amb l'antirracisme i l'ecologisme– a no desviar el problema
28 de les seves arrels i aconseguir generar sinergies que potenciïn la unitat popular i
29 descriguin aquesta alternativa en el present i des de la realitat material.

30
31 És el moment de concretar la potència acumulada en els anys anteriors, construint el
32 camí de les cures i la reproducció de la vida no sols com una declaració d'intencions o
33 una qüestió ètica. Les cures han de ser una palanca que s'articuli com un eix polític que
34 identifiqui les esquerdes del sistema i que, des d'una visió crítica, assenyali els camins
35 de protecció i desplegament del públic i el comú cap al futur de la sostenibilitat de la
36 vida i el planeta.

37
38 Davant aquest procés, els poders econòmics i polítics descriuen la seva alternativa des
39 de l'autoritarisme i la naturalització de la injustícia, desprotegint i rebutjant àmplies capes
40 de la societat més vulnerable, abocant a l'exclusió a les dones que ocupen el centre de
41 les contradiccions del capitalisme i el patriarcat.

42

1 Mentrestant, en el feminisme, els debats s'enfoquen des de la polarització i cap a la
2 ruptura del sentit col·lectiu, girant les postures unitàries cap a la identitat i tensionant el
3 feminisme dificultant la continuïtat d'aquesta crida global. Les postures i estratègies
4 sectàries que congelen la potència del feminisme no resoldran els reptes que tenim per
5 davant. Des de la força del 'programa, programa, programa' i l'aposta de la unitat popular,
6 hem de ser agents de fraternitat i marcar la via d'un feminisme de classe, abolicionista
7 de la prostitució i dels ventres de lloguer, i trans-inclusiu.

8
9 Volem construir feminisme, cohesionant i posant en valor el que ens uneix. Front als
10 interessos dels que ens volen dividir i debilitar. Perquè no oblidem: un pas al davant del
11 moviment feminista és una pas enrere de les dretes i l'extrema dreta.

12 13 14 **5.3.2.- POLÍTQUES LGTBI**

15
16 Catalunya ha estat capdavantera en el reconeixement de drets civils i socials dels
17 col·lectius LGTBI+, però encara queda molt camí per recórrer, així com noves amenaces
18 a combatre provinents d'una extrema dreta tant LGTBIfoba com sempre, però que ara
19 amplifica el seu discurs des de les institucions, i legitima amb els seu discurs excloent
20 els atacs i l'assetjament contra persones LGTBI.

21
22 EUCat es compromet amb la defensa d'aquests drets i amb el combat contra el discurs
23 d'odi i les actituds violentes, en tots els fronts, i al costat dels moviments socials LGTBI.

24
25 Apostem per un sistema que eduqui en la igualtat i en la diversitat afectiva-sexual, per
26 una sanitat pública que no discrimini, estigmatitzi o patologitzi a les persones LGTBI, per
27 una societat on els diversos models familiars estiguin en pla d'igualtat, on s'afavoreixi la
28 visibilitat de les persones LGTBI en l'espai públic i els mitjans de comunicació, i on es
29 continuïn ampliant i desenvolupant lleis i reglaments que consolidin els drets LGTBI, es
30 vetlli pel seu compliment, i es sancioni el seu incompliment.

1 **5.3.3.- JOVES**

2 **a) Introducció**

3
4
5 Les persones joves no som el futur, som el present. Omplim cada any de lila els carrers
6 pel 8M o el 25N, de verd les mobilitzacions en defensa del planeta i de roig quan sortim
7 a defensar els drets laborals i els serveis públics com la sanitat o l'educació pública.

8
9 Som part del fil roig de la història. Assenyalem i combatem el capitalisme, un sistema
10 que ens condemna a feines precàries amb sous de misèria o ens obliga a buscar-ne a
11 l'estranger. Un sistema que ens impossibilita a iniciar els nostres projectes de vida, com
12 és emancipar-nos abans dels 32 anys. El capitalisme dificulta la possibilitat de tenir unes
13 condicions dignes i des de joves d'EUCat rebutgem qualsevol sistema que no ens permeti
14 accedir a la condició d'adults i desenvolupar un projecte de vida, atès que sense aquestes
15 condicions, mai podrem accedir a una ciutadania plena.

16
17 Patim intents d'estigmatització, som assenyalats com a col·lectiu poc compromès i
18 socialment irresponsable. Això porta a determinats sectors a titllar-nos d'incapaces
19 d'assumir els nostres drets i deures com a ciutadanes de ple dret. Sovint se'ns convida a
20 participar, però com a espectadores; lluny queda el subjecte propositiu actiu que han de
21 ser els joves. Tot i que, hem demostrat el paper imprescindible per aconseguir drets
22 socials que representem. És el moment de trencar amb la condició d'espera passiva a la
23 qual se'ns ha sotmès i de reclamar el nostre lloc al conjunt de la ciutadania.

24
25 Es parla de "ninis", "millenials", "generació Z" o de "la generació més preparada"; però
26 no es parla amb nosaltres. Per aquesta raó reclamem un paper cabdal en la proposta
27 política i organitzativa d'EUCat, imprescindible per a ser una organització capdavantera
28 en l'anàlisi sistèmica del conjunt de la societat i proposar una alternativa realista.

29
30 S'han de construir propostes polítiques des de la joventut i per a la joventut. Unes
31 polítiques treballades a tots els espais on els afiliats participen; ja sigui moviments
32 socials, entitats locals, associacions o organismes institucionals.

33
34 Hem d'abandonar la perspectiva funcionalista que es té de la joventut. No som una etapa
35 entre l'adolescència i l'edat adulta. La majoria d'edat atorga estadis de responsabilitat i
36 maduresa. Comporta capacitat de decisió, autonomia personal i activitat social. Els joves
37 no som una classe liminal. Tenim consciència de classe com la resta de ciutadans i per
38 tant, patim pel nostre futur. Des d'una perspectiva determinista, reclamem atenció a les
39 necessitats de la classe obrera, la qual és la més perjudicada en el sistema capitalista.

40

1 **b) Treball**

2
3 Els i les joves som un dels col·lectius tradicionalment més castigats laboralment. Gairebé
4 160.000 joves a Catalunya estan a l'atur, situant-se la taxa en més d'un 25%, dada que
5 arriba pràcticament al 50% en les persones que tenen entre 16 i 19 anys. També l'atur
6 és superior a la mitjana en el cas de les persones d'origen divers (més del 32%), mentre
7 que els joves amb nacionalitat espanyola registren un atur del 23%. L'educació juga un
8 paper cabdal en les dades d'atur juvenil, atès que més del 44% dels joves amb estudis
9 obligatoris estan a l'atur, mentre que els que tenen estudis postobligatoris registren
10 gairebé el 18%.

11
12 En cas de tenir feina, les condicions precàries, la temporalitat i els sous baixos; són la
13 norma. La destrucció de feina en aquest tipus de modalitats contractuals és molt major,
14 la qual cosa genera una gran incertesa laboral i personal. Aquests fets, sumats a d'altres
15 factors, provoca que siguem la franja d'edat que més malalties mentals concentra.

16
17 Més del 80% de les persones joves que treballem ho fem al sector serveis. La restauració,
18 serveis personals i vendes és on trobem a la majoria, sectors on per excel·lència regna la
19 temporalitat i la precarietat. Aquests fets, juntament amb els baixos sous, la manca
20 d'ajudes i iniciatives públiques, impossibiliten una millora de les condicions de vida.
21 Iniciar els nostres projectes vitals és difícil i emancipar-nos encara més, a més de
22 l'afectació negativa en la nostra salut, física i mental. Tot plegat ens obliga a marxar del
23 territori. Ho fem des de les zones rurals cap a les ciutats o directament a altres països.
24 Aquestes situacions són degudes a actuacions irresponsables per part dels governs. Tant
25 l'autonòmic com l'estatal, han demostrat una gran manca de visió de futur.

26
27 Les persones joves d'EUCat no ens resignem i ens organitzem per combatre aquesta
28 precarietat laboral a través dels sindicats de classe. Exigim als representants d'EUCat a
29 les institucions, de forma coordinada amb nosaltres, que ens ajudin a lluitar per la millora
30 de la legislació laboral. Derogant les reformes laborals aprovades pel PP i PSOE que
31 minven els nostres drets. Exigim que s'implementin polítiques actives d'ocupació juvenil
32 i es transformi el model productiu espanyol i català. Hem d'abandonar les activitats de
33 baix valor afegit incorporant-ne polítiques de reindustrialització sostenible, tant
34 mediambiental com territorial, a la vegada que multipliquem el finançament en R+D+I.

35
36 Treballarem en la construcció de plans de retorn per als compatriotes, sobretot joves, que
37 han hagut d'emigrar a l'estranger en els últims anys. Empesos per la recerca d'unes
38 millors condicions de vida i laborals.

1 **c) Accés a l'habitatge: regulació dels lloguers i polítiques actives d'habitatge**

2
3 L'habitatge, al capitalisme espanyol i català, s'ha entès històricament com un bé
4 d'inversió amb el qual les classes altes i mitjanes han especulat per obtenir beneficis i
5 posicions de poder. Com a conseqüència, la classe treballadora i les minories més
6 desafavorides d'aquesta -com els joves o els immigrants- han tingut greus problemes a
7 l'hora d'accedir a aquest bé de subsistència i, si ho han fet, ha sigut en condicions
8 clarament desfavorables que només serveixen per a satisfer les necessitats dels
9 especuladors immobiliaris.

10
11 Les joves d'EUCat entenem l'habitatge com un dret subjectiu, com són l'educació i la
12 sanitat, i no com un bé mercantil. L'edat d'emancipació a Catalunya, de mitjana, es troba
13 als 32 anys. Les nostres condicions de precarietat laboral, juntament amb els preus
14 elevats de l'habitatge (segons el CNJC hem de destinar un 119,6% del nostre salari al
15 lloguer i un 68,5% a la hipoteca), ens impedeix iniciar els nostres projectes vitals i
16 personals.

17
18 Aquest és un fet que no podem tolerar i per això reclamem a les institucions una major
19 implicació en l'exercici de promoció d'habitatges públics. No només a les grans zones
20 urbanes, sinó també a zones rurals i menys poblades. Tot amb l'objectiu d'assolir el 30%
21 de parc públic sobre el total d'habitatge, situant-nos al nivell de ciutats com Viena.
22 L'exemple de la ciutat de Barcelona i del govern de Barcelona en Comú, tot i tenir poques
23 competències, és un bon exemple del que es pot fer front a la inactivitat i falta d'iniciativa
24 en la promoció d'habitatge públic de la Generalitat.

25
26 Com a persones joves també reclamem i volem impulsar noves formes de tinença i gestió
27 de l'habitatge. Cal impulsar el model cooperatiu en la promoció i gestió, model que també
28 ajuda a trencar amb l'estil de vida individualista i de propietat privada promocionat pel
29 capitalisme. De la mateixa manera que s'han de teixir noves formes de convivència i
30 relacions comunitàries. És vital que les institucions s'involucrin i desenvolupin programes
31 de cessió d'ús de solars públics perquè aquests projectes d'habitatge cooperatiu siguin
32 viables. La seva implicació ha de ser, sobretot, en aquelles zones on el preu del sòl és
33 molt elevat. També s'han d'explorar i incentivar fórmules com la masoveria urbana i altres
34 que s'allunyen dels models especulatius i en línia amb els principis de l'economia social
35 i solidària.

36
37 Aquests nous models d'habitatge no només s'han d'ajustar als paràmetres de la família
38 tradicional. Necessitem habitatges que responguin a les necessitats de famílies
39 monoparentals, joves independitzats recentment, gent gran amb necessitats especials a
40 l'habitatge, etc. Tot això dóna lloc a diferents formes d'entendre l'habitatge; com per
41 exemple l'ús compartit de determinats espais, l'addició de determinats programes
42 funcionals als edificis o espais de cures. L'habitatge és l'espai on històricament s'han
43 desenvolupat gran part de les tasques invisibilitzades. Hem de prendre mesures
44 encaminades a reconèixer i dignificar les tasques reproductives dins de l'habitatge, com
45 per exemple la socialització de certes tasques que ara es donen exclusivament dintre de
46 l'àmbit domèstic.

1 **d) Educació**

2
3 La situació de l'educació, concretament la postobligatòria, és una qüestió que els i les
4 joves d'EUCat coneixem profundament. Catalunya és un dels territoris de la Unió Europea
5 on les taxes universitàries són més altes, a més de ser la comunitat autònoma d'Espanya
6 que té els preus públics més elevats. La rebaixa del 30% dels preus públics recentment
7 aplicada a Catalunya només és un primer pas per revertir la situació. Ha sigut
8 conseqüència de la lluita durant els últims anys del moviment estudiantil.

9
10 No hem d'oblidar la implantació del Pla Bolonya, l'augment del 66% dels preus públics
11 que es va produir durant els anys 2012 i 2013, a més de la repressió policial i judicial
12 duta a terme per part del Govern de la Generalitat cap a activistes estudiantils. Aquest
13 augment de preus, juntament amb la falta d'un sistema de beques-salari, impedeix
14 l'accés als estudis superiors d'una gran part dels fills i filles de la classe treballadora, tal
15 com recullen diferents informes publicats per l'Observatori del Sistema Universitari. No
16 només l'augment de preus ha sigut rellevant, la reducció de finançament públic al sistema
17 universitari està afectant greument a la qualitat docent i a la infraestructura dels centres.
18 L'increment de professorat associat (44% actualment) amb condicions laborals indignes
19 enfront de la figura del professor universitari de carrera; impedeix donar una educació de
20 qualitat. Les ràtios d'alumnes s'han incrementat i s'està deixant via lliure al creixement de
21 la universitat privada, la qual, ha guanyat pes en el conjunt del sistema universitari català
22 en els últims anys.

23
24 Les joves d'EUCat apostem per un sistema educatiu postobligatori gratuït, on el PAS i
25 PDI tinguin unes bones condicions laborals. Reclamem la implantació d'un sistema de
26 beques-salari i ajudes econòmiques als estudiants que viuen en zones rurals per als
27 desplaçaments i despeses d'habitatge. La construcció de residències d'estudiants
28 públiques, transport públic gratuït i, en definitiva, les demandes de millora del sistema
29 educatiu promogudes pel moviment estudiantil.

30 31 **e) III República**

32
33
34 Les persones joves d'EUCat, juntament amb militants de l'organització i amb altres
35 col·lectius i plataformes republicanes; lluitem per una III República espanyola de
36 caràcter/caire socialista. No com a fi últim, sinó com a mitjà per a aconseguir les
37 condicions de vida bàsiques de la població. La república és l'imperi de la llei, de la
38 justícia i la igualtat; un contracte social entre éssers iguals i lliures. No podem parlar de
39 república fins que tots els espanyols siguem reconeguts com a iguals. S'ha de garantir
40 que no hi ha diferència entre espanyols per raons de classe o consanguinitat. La república
41 es la resposta a la crisi civil i d'identitat. És un nou ordre social on rau una democràcia
42 profunda i amb una economia instrumental al servei dels Drets Humans.

1 Les dades indiquen que davant un hipotètic referèndum sobre monarquia o república,
2 l'opció republicana seria l'escollida per les persones amb una edat compresa entre els 16
3 i els 30 anys. El suport del model republicà a Catalunya és molt major que a la resta de
4 l'Estat, per tant, exigim un paper decisiu en l'organització del moviment per la III
5 República Espanyola a Catalunya. Els joves d'EUCat no veiem en la república únicament
6 la negació a la monarquia, sinó entendre les deficiències de totes les institucions del 78.
7 Som conscients de les commemoracions, assemblees, grups de pressió, associacions i
8 moviments que s'han portat a terme al voltant de la Memòria Històrica. Som conscients
9 de l'efecte moral, social i històric que va tenir la Segona República i conseqüentment el
10 franquisme. Però també estem d'acord en que les reivindicacions han de ser adaptades
11 al context i les necessitats de la societat actual. Seguint la línia que Julio Anguita va
12 plantejar, la III República ha de raure en els reptes del segle XXI. L'ecologisme, la recerca
13 d'un sistema econòmic competent, la construcció d'una societat avançada i el marc d'un
14 Estat republicà federal. No podem concebre la III República només com a una
15 reivindicació del que va ser la II República. Hem de començar un procés constituent per
16 a la redacció d'una nova Constitució Espanyola que respongui als reptes del segle. Estem
17 convençuts que la III República no és cap quimera i els joves d'Esquerra Unida de
18 Catalunya serem la llavor del canvi.

19 **f) Confluència Jove:**

20 Sabem que molta de la feina anteriorment exposada no la podem fer soles ni limitant-nos
21 a l'espai d'EUCat. Haurem de ser alhora al carrer i a la institució, teixint aliances amb
22 altres organitzacions progressistes i participant d'espais com Confluència Jove, però no
23 ho farem de qualsevol manera: hi portarem els principis anticapitalistes i les perspectives
24 tant de classe, com de gènere, com ecologista. Treballarem perquè Confluència Jove
25 esdevingui un espai de confluència de referència, capaç de reconèixer i d'integrar les
26 diferents sensibilitats representades per les seves militants, independentment de la seva
27 procedència política, i capaç d'aprofitar tot el que aquestes poden aportar a l'espai.

30 **5.3.4.- GENT GRAN**

31 Vivim en societats cada cop més envellides, amb molta més gent gran que viu més anys
32 que les generacions precedents, i més diversitat de situacions vitals que mai, i és
33 essencial garantir una vida digna a tothom durant tot el cicle vital, havent de defensar la
34 seva autonomia, i la seva participació en la vida pública i comunitària, tant a través de
35 residències públiques, com d'atenció domiciliària personalitzada i de qualitat, que
36 permeti a les persones grans no perdre el lligam amb el seu entorn de tota la vida.

37 Encara que l'esperança de vida avanci, una persona pot voler morir per que consideri que
38 ja no té una vida digna, i en aquest sentit, EUCat defensa el dret a una mort digna, i per
39 això, celebra l'aprovació de la llei que regula l'eutanàsia a Espanya, que caldrà defensar
40 dels atacs de la dreta espanyola i els poders religiosos.

1 **5.3.5.- DRETS DE LES PERSONES MIGRADES**

2
3 EUCat aposta per un model d'universalització de drets a tota la ciutadania
4 independentment de la seva nacionalitat, així com per ser un espai d'acollida i asil
5 efectius per a totes les persones migrades que ho necessitin.

6
7 Volem una Catalunya inclusiva, intercultural, que entengui el mestissatge com un
8 enriquiment col·lectiu, que combati el racisme i la xenofòbia des dels carrers i des de les
9 institucions, que fomenti la participació política i el dret a vot, actiu i passiu, de les
10 persones nouvingudes.

11
12 EUCat defensa l'establiment de viles legals i segures per la migració fins als nostres
13 països, així com condicions d'acollida i asil suficients per assumir el volum de persones
14 que diàriament es juguen la vida en el mar o en perilloses fronteres terrestres, buscant
15 un futur millor.

16 17 18 **5.4.- MUNICIPALISME I BON GOVERN DE LES ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES**

19 20 **5.4.1.- MUNICIPALISME**

21
22 El municipalisme s'ha mostrat com una eina clau per l'atenció de les necessitats socials
23 de la gran majoria de la població, inclús en els pitjors moments de crisi econòmica,
24 aportant recursos econòmics i humans allà on la resta d'administracions no arribaven. I
25 serà clau en la reconstrucció social i econòmica després de la crisi sanitària de la COVID-
26 19, també en clau de transició ecològica cap a una economia més sostenible, i en els
27 reptes per afrontar l'emergència climàtica.

28
29 Els ajuntaments són la institució pública més propera a la ciutadania, i la primera on
30 acudeixen les persones amb necessitats bàsiques no cobertes, i a pesar de que el món
31 local no sigui competent per satisfer-les, pobles, viles, i ciutats han fet un esforç per no
32 deixar a ningú enrere, i sovint, sense rebre compensació econòmica de les administracions
33 competents per fer-ho.

34
35 Aquesta situació ha de canviar, i per això proposem una nova llei de finançament dels
36 ens locals que reverteixi l'infrafinançament dels Ajuntaments, així com canvis en el model
37 institucional global, per reforçar les competències pròpies del món local, seguint el
38 principi de que apropar el poder de decisió i la seva gestió als nivells més pròxims a la
39 ciutadania beneficia l'eficàcia del servei públic.

40
41 Defensem la gestió pública directa dels serveis municipals i dels bens comuns, com el
42 subministrament d'aigua potable, que no pot ser un negoci en mans d'empreses privades,
43 sinó un servei públic d'un bé bàsic al qual accedir-hi és un dret humà, entre altres.

1 Els ajuntaments son claus també en la defensa del territori i del medi ambient, i per això
2 defensem un model de planejament urbanístic respectuós amb el medi natural i contrari
3 a l'especulació urbanística en benefici dels promotors immobiliaris i les empreses
4 constructores, així com l'impuls de la mobilitat pública sostenible i la recuperació
5 d'espais urbans per les persones, i no per la mobilitat en transport privat.

6
7 El municipalisme no pot quedar només en l'àmbit de la gestió institucional, per molt
8 important que aquesta sigui. Ha de tenir una dimensió social i mobilitzadora, i per això,
9 calen espais unitaris del mon local que vagin més enllà de la relació institucional entre
10 les diferents administracions, i xarxes del municipalisme transformador que
11 treballin més enllà de l'àmbit institucional, en defensa dels bens comuns i dels serveis
12 públics, i de l'aprofundiment de la democràcia.

13 14 15 **5.4.2.- TRANSPARÈNCIA, PARTICIPACIÓ CIUTADANA, I LLUITA CONTRA LA CORRUPCIÓ**

16
17 L'exigència per una gestió d'allò públic de forma efectiva, i eficient, el bon govern, te una
18 altra cara de la moneda que és la transparència i la participació ciutadana. No es pot
19 entendre un bon govern que no incorpori a més polítiques molt exigents de transparència,
20 allò que en altres ocasions s'ha explicat com unes institucions amb parets de vidre. Per
21 recuperar la confiança d'una part important de la població en la política i en la gestió
22 pública, cal desterrar de manera definitiva les males pràctiques i els casos de corrupció
23 de totes les institucions. No acceptem la corrupció com sistèmica de la societat i que no
24 es pot evitar; es pot i cal fer-ho amb pràctiques contundents de transparència i
25 penalitzacions.

26
27 Aquesta aposta va més enllà de la mera gestió, es tracta d'aprofundir i millora la
28 democràcia, portant-la molt més enllà de la mera representativitat en cada elecció, si no,
29 amb fórmules de participació activa de la ciutadana en tots els processos de decisió
30 publica. Volem una ciutadania que pugui incidir dia a dia en les decisions que més els
31 afectin. Avui, la tecnologia permet nous canals i noves formules de participació, i
32 nosaltres apostem de forma clara per aquesta democràcia participativa. A la ciutat de
33 Barcelona, per exemple, hi ha una experiència molt interessant amb el sistema "Decidim"
34 per la concreció del PAM i PAD, i altres processos participatius.

35
36 Apostem per reforçar els codis de bon govern i bones pràctiques en totes les
37 administracions públiques, i el sotmetiment de tots els càrrecs i treballadores públiques
38 als mateixos, així com la implementació de majors mesures de control i fiscalització de
39 l'activitat pública, i la generalització de bústies anònimes per la denúncia de males praxis
40 o indicis de corrupció, amb total protecció de les persones denunciants, especialment si
41 son treballadores públiques.

1 Defensarem un model de transparència que superi a Llei 19/2014, obrint les dades de
2 tota l'administració a la ciutadania, que no sols en té dret, si no que és un mecanisme
3 que evita la corrupció i el malbaratament. En aquest sentit defensarem un registre i gestió
4 transparent dels grups de pressió, una fiscalitat i rendiment molt estricte de partits
5 polítics i fundacions, un estricte codi ètic pels càrrecs públics, i un estricte sistema
6 d'incompatibilitats, prohibint les portes giratòries.

7

8 Tots els càrrecs públics han de rendir comptes i mantenir unes agendes públiques,
9 oficines de transparència i gestió oberta de dades, normes restrictives per contractar i
10 treballar amb l'administració de persones o empreses amb imputacions de corrupció, o
11 amb seus a paradisos fiscals.

12

13 També apostem per eixamplar els mecanismes de participació ciutadana, les consultes
14 sobre qüestions estratègiques, i el retiment de comptes davant la ciutadania. Una
15 democràcia més forta exigeix major participació i empoderament de la ciutadania respecte
16 dels assumptes públics. Cal desenvolupar una llei de participació, i cal reformar les
17 regulacions de les ILP, i les iniciatives ciutadanes municipals, reforçant el suport a
18 l'associacionisme.